

ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ...

Για τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Δαμιανό

Είναι αγαπητός σε όλους μας ο Αρχιεπίσκοπος της Μονής Σινά. Και επειδή αυτή η αγάπη είναι αμοιβαία θα τον παρακαλέσουμε να δεχθεί λίγα λόγια βαθιάς ευγνωμοσύνης και σεβασμού, γνωρίζοντας ότι θα προσκρούσουμε στην απέραντη ταπεινοφροσύνη που τον διακρίνει. Θεϊκός στην ψυχή και Διδάσκαλος στην καρδιά εδώ και δεκαετίες, έχει κατακτήσει τις καρδιές των ομογενών που απέμειναν στην Αίγυπτο και όχι μόνο. Όπου υπάρχει Σιναϊτικό Μετόχι υπάρχει και μια εστία ζεστασιάς και προστασίας στον ανθρώπινο πόνο. Επίσης όπου υπάρχει μετόχι και μια βάρβαρη ανακαίνιση... Τα μετόχια είναι πολλά διεθνώς και οι παροικίες πρέπει κάποια μέρα να το μάθουν και να αξιολογήσουν τα τεκταινόμενα. Πολυγραφώτατος, πολιτιστικά προικισμένος με ακούραστη και ισχυρή θέληση, οι βιβλιοθήκες και τα πολιτιστικά ιδρύματα δικής του δημιουργίας και υπευθυνότητας, αποτελούν κόσμημα στο πάνθεον του πνευματικού κόσμου.

Διαδραμάτισε και συνεχίζει να διαδραματίζει βασικό ρόλο στη συντήρηση και αναβίωση για τον Πυλώνα που ονομάζεται σχολείο. Την Αμπετείο, ο Αρχιεπίσκοπος την έχει ως κόρη οφθαλμού.

Έχω επανειλημμένως γράψει και δημοσιεύσει ότι η καρδιά κάθε παροικίας στη διασπορά κτυπά στα σχολεία της. Ας μην αυταπατώμεθα: όπου υπάρχει σχολείο υπάρχει και παροικία. Το αντίθετο, σημαίνει ομογένεια ελληνικής καταγωγής με τα γαλλικά τους, τα γερμανικά τους κ.ο.κ. Η παροικία του Καΐρου κρατιέται από τα σχολεία της, στο μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής παρουσίας από αυτά το ένα τρίδυμο είναι της Αμπετείου και όταν λέμε Αμπετείο εννοούμε Αρχιεπισκοπή Σινά-Σεβασμιώτατο-παροικία. Το άλλο τρίδυμο είναι Δημοτικό & νηπιαγωγείο-Χρ. Κυβαλής-παροικία.

Και για να είμαι δίκαιος και ξεκάθαρος δε μπορώ να κλείσω δίχως να αναφερθώ και στο δεύτερο τρίδυμο της Ελληνικής Κοινότητας, για το οποίο ισχύουν τα αυτά που ανέφερα παραπάνω.

Σήμερα όμως γιορτάζει ο Άγιος Δαμιανός και οι ευχές και εύσημα ας είναι προς τιμήν του. Για τον ακούραστο πρόεδρο της Ε.Κ.Κ. κ. Χρήστο Καβαλή, θα αναφερθώ σε άλλη στήλη.

Σεβασμιώτατε και πάλι, οι εναπομείναντες πάροικοι σας εύχονται

«ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΑ».

ΓΡ. ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΕ!»	3
«Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΚΛΔΜΟΥ» ΜΑΪΟΣ 1947	4-6
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΑΜΠΕΤΕΙΑΝΩΝ	8-9
ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ...	10
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ	11
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΪΟΣ 1947	12-15
«Η ΞΕΝΙΤΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ» Άρθρο του δασκάλου της Αχιλλοπούλειου Σχολής Καΐρου Βλάχου Γεώργιου	16-19
ΚΛΔΜΟΣ-ΥΓΕΙΑ Ο Νέος ιός Α (H1N1)	20
ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ ΣΗΜΕΡΑ... Γράφει ο Δ/ντής της Αμπετείου Σχολής Ιωάννης Σαυρόπουλος Τελετή Αγιασμού της Αμπετείου Σχολής Καΐρου	22
Εορτή Αρχιεπισκόπου Σινά, Φαράν και Ραϊθούς	23
Το Σινά στις επάλξεις	24-25
ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ Άρθρο του δασκάλου της Αχιλλοπούλειου Σχολής Βλάχου Γεώργιου	30-33
ΕΔΩ ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ Εκθέσεις και εργασίες μαθητών του 1947 και 1974	34-37
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΓΙΟΡΤΑΣΑΝ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ	38-39
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ	40-41
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ 1859-1948	44-46

Τριμηνιαίο Περιοδικό του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Εκδότης: Νικόλας Βαδής
Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής
Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Δρ. Αιμίλιος Νάχλια

Αρχισυντάκτης: Γρηγόριος Παπαφωτίου

Επιμέλεια: Νικόλας Βαδής, Σμίρνα Βογιατζή

άδμος

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΚΑΔΜΟΥ

Κάδμω δ' Αρμονίη θυγάτηρ χρυσέης Αφροδίτης
 Ινώ και Σεμέλην και Αγανήν καλλιπάρειον
 Αυτονόην θ' ην γήμεν Αρισταίος βαθυχαίτης
 γείνατο και Πολύδωρον ευστεφάνω Θηβώ.

(Ησίοδος: Θεογονία: στίχ: 975-978)

Παρ' όλη τους τη παραδοξολογία και φανταστική τους σύνθεση οι μύθοι των Αρχαίων Ελλήνων πηγάζουν από κάτι τι το συγκεκριμένο. Ήταν η πρώτη συνθετική μορφή, με την οποία προσπαθούσαν να εξηγήσουν κάτι. Η προσπάθεια αυτή είναι αναγκαία μαζί και διδακτική. Η σύνθεση του μύθου και το διάφορο νόημά του αντιπροσωπεύει κάτι απ' την πολύπλευρη ζωή των Αρχαίων Ελλήνων.

Με όλη τη φανταστική μορφή και περιεχόμενο, στο βάθος βλέπεις την αλήθεια και την πραγματικότητα.

Οι μύθοι γενικά είναι ο καθρέπτης όπου μέσα βλέπουμε την κοινωνική ζωή και τον πολιτισμό των αρχαίων.

Ο Μύθος είναι μια υψηλή ερμηνεία του αρχαίου ελληνικού Πνεύματος η διδακτικότητα του μύθου είναι ολοφάνερο απ' το πλούσιο και συμβολικό περιεχόμενο του.

Παρ' όλα ταύτα οι αρχαίοι Έλληνες δεν ζούσαν μέσα στη φαντασία και τη Μυθικότητα του μύθου. Το μύθο οι αρχαίοι το βλέπανε σαν μια πηγή πλούτου κι αλήθειας, σαν περιεχόμενο

ανοικοδομητικό και ωφέλιμο για τη ζωή των θεωρούσαν, γι' αυτό αντλούσαν διδάγματα ηρωισμού κι αγάπης προς τα ιδανικά. Αυτή τη σημασία είχε ο μύθος στους αρχαίους, γι' αυτό και μέχρι σήμερα λάμπουν επιβλητικά σαν διαμάντια.

Μέσα στο μύθο δεν διακρίνεις μονάχα τη ζωή μέσα στη στενή πρακτική της έκτασης, βλέπεις το βάθος της ψυχικότητας των Αρχαίων και τον πλατύ στοχασμό τους. Ο μύθος εκτός που εκφράζει κάποιες ιστορικές στιγμές με τη γυμνή τους σύσταση, εκφράζει μαζί και κάποια ψυχολογία βαθειά και πλατειά που καθρεφτίζει πόθους και συναισθήματα μιας κοινωνικής κατάστασης.

Στην αρχαία Ελλάδα ο μύθος ήταν στοιχείο ανοικοδόμησης και δημιουργίας. Και μόνον όταν τον παίρνουμε απ' αυτήν την άποψη η σημασία του γίνεται ωφέλιμη και μεγάλη. Την αισθάνονταν τη ζωή οι Αρχαίοι μέσα στους μύθους τη ζούσαν με θέρμη και αγάπη γιατί το κάθε τι του μύθου είχε σχέση με τη ζωή τους τη πρακτική και το βίο τους το ψυχικό. Οι μύθοι των Αρχαίων ήταν μια ζωή, η ίδια η ζωή τους περικλείνονταν στους μύθους με έκφραση αγνή

Η καταγωγή του Κάδμου

Πάνω στο ζήτημα της καταγωγής του Κάδμου υπάρχουν γνώμες αντίθετες, η μια θέλει τον Κάδμο ήρωα Φοινικικό που ήρθε απ' τη Φοινίκη κι ίδρυσε τη Θήβα, κι άλλη τον παραδέχεται για ήρωα ντόπιο, απ' τη Καδμεία της Βοιωτίας. Η αλήθεια είναι ότι η παλαιότερα παράδοση, (Όμηρος, Ησίοδος) δεν αναφέρει τίποτε το σχετικό μεταξύ του Κάδμου και της Φοινίκης, αλλά δεν λέει όμως ότι ήταν Ελληνικής καταγωγής, το ζήτημα της καταγωγής του λοιπόν ήταν πιο καινούργιο. Η αντίληψη που αφορά τη καταγωγή του Κάδμου και που είναι πιο πειστική είναι εκείνη που διατύπωσε ο Ευριπίδης, και αναφέρει ότι ο Κάδμος ήρθε απ' τη Φοινίκη. «Ω ου που λάμνεις στο δρόμο των άστρων- του ουρανού και σε δίφρα χρυσοστόλιστα- Ήλιε καβάλα εσύ κυλάς τη

φλόγα με γλήγορες φοράδες- ώ τη δύστυχη, στη Θήβα τίναξες αχτίνα, κείνη- τη μέρα πούφτασε ο Κάδμος- φεύγοντας απ' τα ακρογιάλια της Φοινίκης».

Η γνώμη τούτη του Ευριπίδη πρέπει να θεωρηθεί και η πιο σωστή γιατί έχει σχέση με γεγονότα ιστορικά: Οι Φοίνικες, όπως είναι γνωστό, είχαν φτάσει σε μεγάλο βαθμό ανάπτυξης στην αρχαιότητα, και το εμπόριό τους ξετεινόταν σ' όλα τα παράλια του Αιγαίου, η εκπολιτιστική άνθιση που δημιούργησαν ήταν πολύ μεγάλη. Αναγκαστικά λοιπόν μετέφεραν πολλά στοιχεία του πολιτισμού τους στα παράλια της Ελλάδας. «Οι Φοίνικες κατέλαβον ενωρίς πλείστας νήσους και τινα σημεία επί των παραλίων του Αιγαίου πελάγους». Αυτή η σχέση δύο χωρών δίνει βάση στην αντίληψη ότι ο Κάδμος είναι Φοινικικής

Αναπαράσταση της μάχης του Κάδμου με τον φοβερό Αράκω

προέλευσης κι η εξήγηση είναι εδώ: στη Βοιωτία λάτρευαν τους θεούς Καβείρους. Ένας απ' αυτούς τους θεούς ονομάζονταν Κάδμος ή Καδμήλλος και καθώς φαίνεται όταν οι Φοίνικες ήρθαν σε σχέση με τους Βοιωτούς συντατίστηκε το όνομα του Θεού με του ήρωα Κάδμου που ήρθε από τη Φοινίκη. Αυτή είναι η πιο πιθανή εξήγηση αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι υπήρξαν σχέσεις των Φοινίκων με τη Βοιωτία. «Εξάλλου το γεγονός Φοινικικών εγκαταστάσεων εν Βοιωτία εάν δεν βασίζεται επί αποδείξεων εντελώς βεβαίων, παρέχει τουλάχιστον βαθμόν τινι πιθανότητος». Ήδη απόδειξη που μας πείθει ότι ο Κάδμος ήρθε από τη Φοινίκη, είναι η Ελληνική γραφή που γλωσσολογικά έχει την προέλευσή της απ' τη Φοινίκη, που κατά την παράδοση του Ηρόδοτου την έφερε ο Κάδμος

και τη δίδαξε στους Έλληνες αφού την τροποποίησε. Κατά τον Ηρόδοτο ο Κάδμος δίδαξε τα «Φοινικικά» που μετά ονομάστηκαν «Καδμήϊα». Άλλο στοιχείο είναι αυτό το όνομα Κάδμος που σημαίνει ανατολίτης (Κ' = Ανατολίτης), και κατ' άλλους πάλη σημαίνει «Φοίνιξ» ο οποίος πάλιν από την ανατολή προέρχεται. Η μυθολογία λοιπόν πάνω στη καταγωγή του Κάδμου είναι ανακατεμένη με στοιχία Φοινικικά και Ελληνικά μαζί, που δεν μπορούμε να τα ξεκαθαρίσουμε τέλεια. Όταν όμως ο Κάδμος ήρθε κι εγκαταστάθηκε στη Βοιωτία ο μύθος είναι καθαρά Ελληνικός και στη διατύπωση και στο περιεχόμενο. Παρακάτω θα διατυπώσουμε το μύθο στις χοντρές του γραμμές όπως είχε επικρατήσει.

Ο Μύθος

Ο Αγήνωρ και η Τηλεφάεσσα, βασιλιάδες της Φοινίκης είχαν τέσσερα παιδιά τρία αγόρια: το Κάδμο, το Φοίνικα και τον Κίλικα ένα κορίτσι την Ευρώπη, την οποία απάγει ο Δίας ενώ παίζει στην ακρογιαλιά της Φοινίκης. Τότε ο Αγήνωρ έστειλε τα τρία του παιδιά να αναζητήσουν τη χαμένη αδελφή τους. Ο Φοίνιξ και ο Κίλιξ αποτυγχάνουν στην έρευνά τους κι ο ένας πηγαίνει στη Φοινίκη και ο άλλος στη Κιλικία. Ο μόνος που εξακολούθησε το ταξίδι του ήταν ο Κάδμος, ο οποίος μαζί με τη μητέρα του περνά τη Ρόδο, τη Θήρα, τη Θάσο, πάει στη Θράκη

όπου η μητέρα του πεθαίνει και τη θάβει κι εξακολουθεί το δρόμο του προς τα νότια ως που έφτασε στους Δελφούς. Πηγαίνει στο Μαντείο και ζητά πληροφορίες για την αδελφή του. Ο χρησμός που έλαβε ήταν να παρατήσει κάθε έρευνα και να ακολουθήσει μίαν αγελάδα που θα συναντήσει στο δρόμο του, και στο μέρος που θα σταματήσει η αγελάδα να προσφέρει θυσία και να ιδρύσει πόλη.

Υπάκουσε ο Κάδμος στο χρησμό του Θεού κι ακολούθησε την αγελάδα που του παρουσιάστηκε στη Φωκίδα. Όταν η αγελάδα

έπεσε αποκαμωμένη στο μέρος εκείνο, ο Κάδμος έκτισε το Κάστρο της Θήβας που από τότε ονομαζόταν Καδμεία. Μετά απ' αυτά θέλησε να κάμει σπονδές αλλά τη πηγή με το νερό τη φύλαγε ένας φοβερός δράκων, τον οποίον ο Κάδμος σκότωσε μετά από μεγάλη πάλη. Με συμβολή τώρα της Αθηνάς σπέρνει τα δόντια του Δράκου σ' ένα χαντάκι. Αμέσως ξεφύτρωσαν πάνοπλοι πολεμιστές, που όταν τους έριξε ο Κάδμος μια πέτρα άρχισαν μεταξύ τους μια φοβερή μάχη, απ' την οποία πέντε μονάχα έζησαν. Ο Υδαίος, ο Χθόνιος, ο Έχων, ο Πέλωρ και ο Υπερήνωρ. Απ' αυτούς αναπτύχθηκαν οι μεγάλες οικογένειες της Θήβας. Επειδή όμως ο Δράκων ήταν απόγονος του Άρη, ο Κάδμος για να επανορθώσει, το κρίμα που έμεινε οκτώ χρόνια δούλος του Άρη, όταν τέλειωσε η περίοδος της δουλείας του, με την εύνοια της Αθηνάς, γίνεται βασιλιάς της Θήβας. Όταν έγινε πια βασιλιάς, οι θεοί για να δείξουν την εύνοιά

Ο Κάδμος

τους, του δίδουν γυναίκα την Αρμονία. Ο γάμος του Κάδμου έγινε με μεγαλοπρέπεια σπάνια, αφού οι ίδιοι οι θεοί κατέβηκαν απ' τον Ολυμπο, για να δείξουν τη συμπάθεια τους.

Το πανηγύρι που έγινε ήταν άφθαστο, αφού με μεγάλο ενθουσιασμό το τραγούδησε ο Πίνδαρος. Τα τραγούδια του γάμου τα τραγούδησαν οι ίδιες οι Μούσες. Δώρα πολλά και πλούσια έλαβε η Αρμονία και από τον ίδιο τον Κάδμο πήρε για δώρο ένα ωραιότατο περιδέραιο με μεγάλη ιστορία. Απ' την Αρμονία ο Κάδμος έκανε πέντε παιδιά. Μετά από καιρό ο Κάδμος φεύγει μαζί με την γυναίκα του για την Ιλλυρία, όπου γίνεται βασιλιάς της χώρας. Πεθαίνει σε βαθιά γηρατειά ευτυχισμένος και ήσυχος. Μετά τον θάνατό του ο Κάδμος και η Αρμονία μεταμορφώθηκαν σε δράκοντες αθάνατους και μεταφέρθηκαν στα Ηλύσια Πεδία.

Εδώ τελειώνει η ιστορία του Κάδμου.

Το νόημα του Μύθου

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γενικά το βαθύ νόημα που περικλείνει ο συμβολικός τούτος μύθος του Κάδμου.

Η καταγωγή και η σχέση του Κάδμου με την Φοινίκη δεν είναι άσχετη με την εκπολιτιστική κίνηση που δημιουργήσε ο Φοινικικός λαός. Οι Σταθμοί που πέρασε ο Κάδμος γυρεύοντας την αδελφή του ήταν τόκοι που αναπτύχθηκε πλατιά ο Φοινικικός πολιτισμός (γράμματα, μεταλλουργία). Η σχέση αυτή των Φοινίκων με την Ελλάδα ζωγραφίζεται καθαρά στο πρόσωπο του Κάδμου με τη μορφή του μύθου. Στο πρόσωπο του μυθικού τούτου ήρωα βλέπουμε όλο το πολιτισμό, όπως ήταν στην απομακρυσμένη εκείνη εποχή, η συγκεχυμένες ιστορικές πληροφορίες για τη σχέση της Φοινίκης με την Ελλάδα καθαρά φαίνονται στην ιστορία της καταγωγής του Κάδμου, που 'ναι κι αυτή σκεπασμένη με κάποια σκοτεινότητα. Όταν βγούμε τώρα απ' την συγχυσμένη καταγωγή του και αρχίσουμε να βλέπουμε τη δράση του, απ' την στιγμή που 'φτανε στους Δελφούς, η ατμόσφαιρα καθαρίζει και διακρίναμε καθαρά το νόημα του μύθου, που 'χει πια Ελληνικά διαμορφωθεί, κι όπου το βαθύ νόημα εκφράζεται συμβολικά με κάποια περιστατικά.

Ο Κάδμος πια μεταβάλλεται σε ήρωα καθαρά Ελληνικό. Η ίδρυση της Θήβας μας τον δείχνει σα στοιχείο ανοικοδόμησης και προόδου, ο

θάνατος του Δράκου τον παρουσιάζει σαν ελευθερωτή, που καθαρίζει τον τόπο και ελευθερώνει τον νεκρό, η οκτάχρονη δουλειά του δίνει μορφή ίση με τον Ηρακλή. Η εξοντωτική μάχη μεταξύ των πάνοπλων ανδρών δείχνει τη δύναμη της ανωτερότητας του πνεύματος του Κάδμου σαν στοιχείου δημιουργικού.

Ο κατοπινός γάμος του με την Αρμονία έχει μεγάλο συμβολικό νόημα, δείχνει ότι κατόπι από αγώνες μεγάλους και σκληρούς, όπως ήταν του Κάδμου, ήρθε και αποκαταστάθηκε η γαλήνη και απλώθηκε η Αρμονία στη Θήβα μαζί με την εύνοια των θεών.

Το περιδέραιο, που πρόσφερε ο Κάδμος στην Αρμονία, είναι το σύμβολο της λαμπρότητας και στοιχείο φωτεινό, αν λάβουμε υπ' όψη ότι το έκαμε ο Ήφαιστος με την ιερή φωτιά. Ο ευτυχισμένος θάνατος σε μεγάλη γηρατειά δείχνει την ευχαρίστηση και τη γαλήνη που αισθάνεται κανένας ύστερα από ένα μεγάλο έργο, όπως ήταν του Κάδμου. Το μεγάλο τούτο έργο που θεμελίωσε ο Κάδμος ήταν η ανεξάντλητη πηγή δημιουργίας και διδακτικότητας, που ήταν η Θήβα για το Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο.

Τιμή μας λοιπόν θεωρούμε το περιοδικό μας να έχει ένα μεγάλο όνομα.

Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ

Φαίνεται από μακριά. Από το περπάτημά του. Περπατεί αργά, νωχελικά, σα να σηκώθηκε τώρα μόλις από βαρείαν αρρώστια. Μα αν το δείτε κι από κοντά αμέσως καταλαβαίνετε ότι μπροστά σας έχετε έναν τεμπέλη. Το πρόσωπό του μοιάζει κουρασμένο, η όψη του νυσταγμένη. Είναι έτοιμος να χασμουρηθεί οποιαδήποτε στιγμή. Λες και δεν ξύπνησε ακόμα ή λες κι έχει να κοιμηθεί ολόκληρα χρόνια. Σπάνια θα τον δείτε

κουμπωμένο, καλοχτενισμένο. Εκείνα τα άμοιρα τα παπούτσια του υποφέρουν από λόγου του. Ποτέ δεν κατάφερε να δέσει και των δυό τους τα κορδόνια. Όσο για το βάψιμο ποιος μπαίνει τώρα σε τέτοιους μπελάδες! Μα και ποια δουλειά κάνει της προκοπής ο τεμπέλης! Για ν' αρχίσει να δουλεύει, θέλει σπρώξιμο. Δεν το 'χει σε τίποτα να 'ρθη στο σχολείο όπως έφυγε χθες: αμελέτητος, χωρίς να 'χει γράψει και μ' έτοιμη κάποια δικαιολογία πάντα στα χείλη: πως τάχα ήταν αδιάθετος πως του 'τυχε κάποια δουλειά, πως αρρώστησε η γιαγιά του και άλλα τέτοια. Απ' όλ' αυτά, βέβαια, τίποτα δεν είναι αλήθεια. Κι έτσι ο φίλος μας όχι μονάχα κάνει κακό στον εαυτό του που δε διαβάζει, μα βαραίνει και τη συνειδήσή του με το ψέμα. Διότι η «αργία μήτηρ πάσης κακίας».

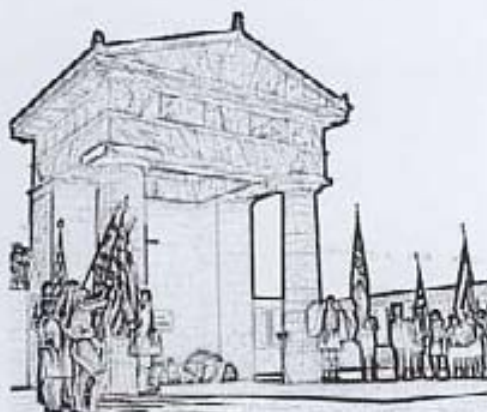
Μα μήπως είναι καλός κα στα παιχνίδια; Όλο ατυχίες φέρνει στην ομάδα που θα τον πάρει. Δεν παίζει με ζήλο, μ' ενθουσιασμό. Όλα στη ζωή του ακολουθούν ένα ρυθμό αργό, όλα του είναι αδιάφορα. Λες και κάποιο ελατήριο έχει ξεκουρντιστεί μέσα του.

Ως και «το παξιμάδι, που λένε, το θέλει βρεγμένο», για να το φάει.

Θα κάνει προκοπή αυτός ο φίλος μας; Μέσα σε τούτη την πολύπλοκη ζωή, με την ταχύτητα και τις μύριες απαντήσεις της. Θα μπορέσει να ζήσει και να ευδοκιμήσει; Θα ξυπνήσει κάποια μέρα; Ας το ελπίσουμε.

ΜΑΤΣΟΥΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

A' Γυμνασίου

ΤΟ ΗΡΩΙΟΝ
ΤΟΥ ΑΛΑΜΕΪΝ

Η έρημος, αναλλοίωτη καυτή, απέριτη. Εμείς ευπειθείς προσκυνηταί, υπολανθάνουσα υπόσχεσις του μέλλοντος, βαπτιστήρια στα κύματα του παρελθόντος. Το μνημείο, επιβλητικό στη λιτότητά του χρυσοστεφανόζωστο στην ακόρεστη ανταύγεια του ήλιου.

Αφαίρεσις όλων των άλλων στοιχείων και η αίσθησις του ρίγους που σου χύνεται κατάβαθα στη φύσι από το κράμα του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος, λυόμενου στη χρονική εκείνη στιγμή της αορίστου υποστάσεως, τότε που βρίσκεται ανάμεσα στην έρημο και χρονικώς σε παρασύρει το χτες σε ένα ανιπόταγο σφυροκόπημα των αντιλήψεών σου σε μετουσιώνει σ' οραματιστή. Ονόματα και ημερομηνίες υπερέγειραν το συναίσθημα. Αντιπροσωπεύουν το τμήμα της ιδέας. Μιας ιδέας που σπρώχνει τα ονόματα να μεγαλουργούν. Είναι η ελευθερία ο Θεός του Έλληνα. Γι' αυτήν μεγαλούργησε, γι' αυτήν θυσιάστηκε, αυτήν ποθεί, αυτή του ανήκει δικαιωματικά.

Το μνημείο ο σύνδεσμος, και ο θάνατος δεν σε φοβίζει πια μπροστά σου έχει υλοποιηθεί η ευθανασία.

Τα νοιώσαμε όλοι έστω και υποσυνείδητα στο Αλαμείν.

Α. ΡΟΥΣΣΙΑΣ

Στ' Πρακτικού

Για να έχετε γρήγορη ενημέρωση παρακαλούμε στείλτε μας στο
info@ambetios.gr
ονοματεπώνυμο και e-mail δικό σας ή κάποιου μέλους της οικογένειά σας

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Ασφαλώς αγαπητοί μας αναγνώσται, θα υπήρξατε μαθηταί., διότι άλλως δεν θα διαβάσατε αυτές τις γραμμές, μη ξέροντας γράμματα.

Δεν φαντάζομαι να περάσατε τόσο καλή μαθητική ζωή, όπως εμείς! Αλήθεια, αξίζει τον κόπο να σας την περιγράψω. Ίσως θα έπρεπε να αρχίσω από την περιγραφή του κτιρίου αλλά σιγώ «την ... φοβούμενος». Άλλωστε δεν έχετε παρά να κάνετε μια βόλτα έξω από το Σχολείο και θα σχηματίσετε ατομική σας γνώμη. Αν είναι καλή ή κακή σεις και η ψυχή σας.

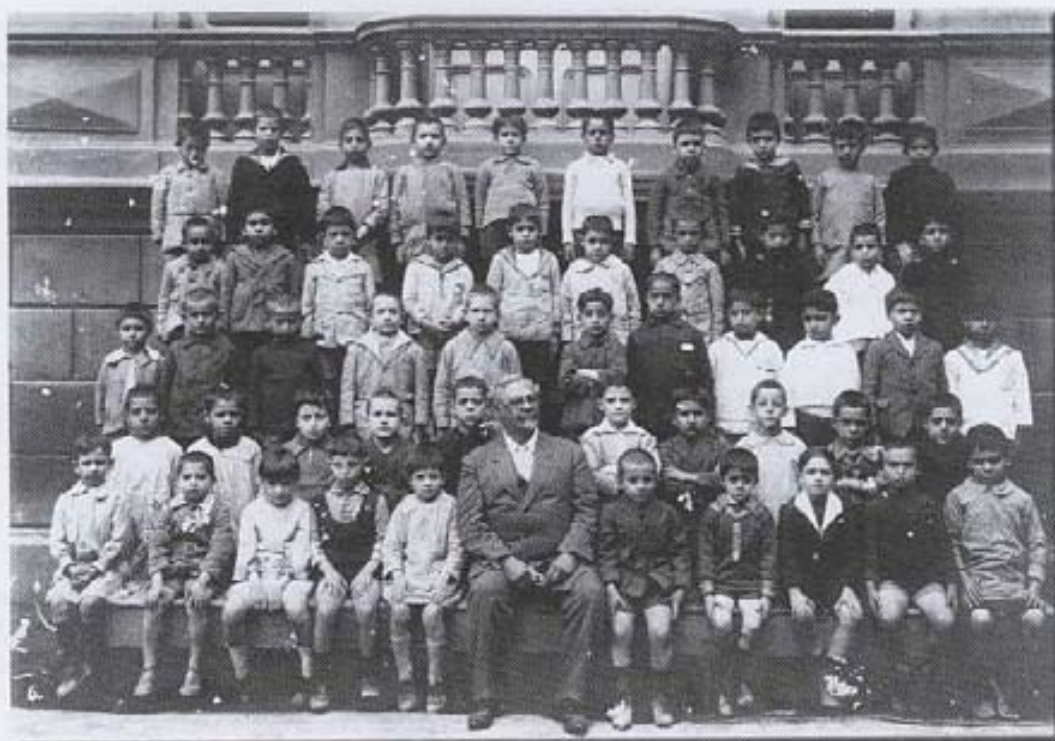
Αυτό που με ενδιαφέρει και ενδιαφέρει άλλωστε όλον τον μαθητόκοσμο, είναι το διδασκαλικό προσωπικό και γενικώς οι συμμαθηταί μου. Ένας τύπος που πρέπει να γνωρίσει κανείς είναι ο κ. Διευθυντής. Φανταστείτε έναν άνδρα με κανονικά γενικώς χαρακτηριστικά και ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό: Το μουστάκι του! Α! δεν υπάρχει πιο παράξενο, πιο πρωτότυπο, πιο... μυστικοπαθές μουστάκι. Αλλά πιο περίεργος είναι ο χαρακτήρας του. Τι να σας πω. Γενικώς, χαρακτηριστικό των καθηγητών μας είναι ότι... δεν έχουν νεύρα. Αλλά ο κ. Διευθυντής και ο Ελληνιστής μας, για τον οποίον θα μιλήσω αργότερα- υπερβάλλουν. Τώρα, για να ακριβολογώ, είναι ότι και εμείς δεν τους δίδουμε

αίτια για να νευριάσουν. Εν πάση όμως περίπτωση, όσο ήσυχοι και να είμεθα έχουν μια υπομονή ανάρμοστη.

Αποβολαί, διωξίματα από το μάθημα, ελαττώσεις διαγωγής, μηδενικά έχουν καταργηθεί! Ζούμε σε ένα περιβάλλον γαλήνιο, ήσυχο, αρμονικό. Γι' αυτό και διερωτώμεθα, πως μπορούν μαθηταί άλλων σχολείων να ζουν σε ένα περιβάλλον ηλεκτρισμένο και γεμάτο τρόμο, με ένα αυστηρότατο διευθυντή που η επιείκεια του σε αταξία δείχνεται με μια δεκαήμερο αποβολή. Έτσι, επειδή σε συμπαθεί υπερβολικώς! Διακηρύττομε λοιπόν στους μαθητάς όλων των Ελληνικών σχολείων οι οποίοι δεν είναι ευχαριστημένοι από τους καθηγητάς των και τους διευθυντάς των, να έλθουν στο σχολείο μας! Άλλωστε έχουμε ανάγκη από μαθητάς, είμεθα τόσο λίγοι!

Ο Ελληνιστής μας εξάλλου είναι πολύ πρωτότυπος τύπος. Χαρακτηριστικό του η σιωπή. Έχετε ακούσει ποτέ να ονομάζουν κανένα «τάφο» για τη σιωπή του; Ε! Λοιπόν ο Ελληνιστής μας είναι «σουπερ τάφος». Μέσα εις την τάξι βέβαια, γιατί έξω μπορεί να φωνάζει δεν ξέρω.

Άλλωστε όπως είπα και προηγουμένως, είμεθα πολύ ήσυχοι.

Ο κ. Ελληνιστής δεν ξέρει πώς να μας επαινέσει. Παντού εξυμνεί την καλοσύνη μας, την επιμέλειά μας, τους τρόπους μας, τους καλούς βαθμούς μας, που μας βάζει. Γι' αυτό και εμείς κάνουμε σαν τρελοί για να τον έχουμε κα το ερχόμενο έτος. Που θα βρούμε τόσο γαλαντόμο καθηγητή στους βαθμούς; Πραγματικώς αξιοπερίεργος τύπος είναι ο καθηγητής των Γαλλικών. Δεν ξέρω γιατί ο άνθρωπος αυτός απ' την ώρα που θα μπει έως ότου βγει σκοτώνεται εις τις υποκλίσεις.

Όταν μπει μας κάνει μια βαθύτατη υπόκλιση. Τέλειος τύπος τέλος πάντων! Θα ήθελα να ρωτούσα τον κ. Διευθυντή μας εάν τον γύρευε επί πολύ καιρό. Έχω πολλά ακόμα να γράψω για να τον... εξυμνήσω, αλλά σιωπά, για το καλό μου και αρχίζω την περιγραφή του καθηγητού των Αγγλικών. Πραγματική μανία του είναι τα διαγωνίσματα.

Δύο φορές την εβδομάδα έχουμε Αγγλικά, τρεις φορές μας κάνει διαγώνισμα. Πότε Mark of March πότε Mark of April πότε Mark of May. Αφού είδε λοιπόν ένας μαθητής μου ότι εξάντλησε όλους τους μήνες του παρόντος σχολικού έτους τον ηρώτησε: «Μήπως θα κάνετε σήμερα κύριε διαγωνισμό για το Mark of October

του ερχόμενου έτους;

Ο άνθρωπος είχε χάσει βλέπετε την υπομονή του. Έχω να γράψω ακόμα πολλά, πάρα πολλά για τους καθηγητές μου, αλλά βλέπετε ελλείπει ο χώρος. Και έτσι αρκούμαι στο να περιγράψω με μια δωδεκαριά γραμμές τους συμμαθητές μου. Αν εξαιρέσουμε τα όσα έγραψα προηγουμένως γι' αυτούς έχουν και ένα σωρό άλλα προτερήματα. Το κυριώτερο όμως απ' όλα είναι η φιλία και αλληλεγγύη. Έχουν τα παιδιά την φιλία πάνω απ' όλα. Θαύμα σας λέω. Γίνονται κομμάτια για τους φίλους τους.

Αν ποτέ γίνει αταξία στην τάξη μας πράγμα σχεδόν φανταστικό, ποτέ δεν θα ονομάσουν στον διευθυντή τους ταραξία. Βλέπετε η αλληλεγγύη. Έχουμε δε μερικούς που το παρακάνουν. Είναι φοβεροί αλτρουϊσταί. Θεός να σας φυλάει από αυτούς, γιατί σας καθυποχρεώνουν και έτσι σας φέρνουν σε δύσκολη θέση. Τελειώνω, προσκαλώντας σας να έλθετε να δείτε από κοντά καμιά φορά αυτό το τόσο ιδανικό περιβάλλον, μέσ' το οποίο ζούμε, αν δεν έχετε βεβαίως τίποτε το καλλίτερο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Ε' Γυμνάσιου)

Για να έχετε γρήγορη ενημέρωση παρακαλούμε στείλτε μας στο
info@ambetios.gr
ονοματεπώνυμο και e-mail δικό σας ή κάποιου μέλους της οικογένειάς σας

ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ...

*Το όνομα τους θα γραφτεί με χρυσά γράμματα.
26-01-09 «ΝΕΟ ΦΩΣ»*

Για ευεργέτες γενικά... Οι ευεργέτες ευεργέτησαν και ευεργετούν. Στα κληροδοτήματά τους όμως τι συμβαίνει; Μια δύσκολη ερώτηση με ένα μεγάλο ΓΙΑΤΙ στην διατήρηση και συντήρησή τους.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΑΜΒΑΚΗ- ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Επανεξιλημμένα έχουμε αναφερθεί όχι μόνο στην παροικία Αιγύπτου, αλλά οικουμενικά ότι οι 2 ώρες της ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ που ευγενέστατα και αφιλοκερδώς παραχωρεί η πατρίδα στους ομογενείς του εξωτερικού, δεν είναι παρά στάλα εν τω ωκεανώ για τα 6 περίπου εκατομμύρια της ομογένειας. Πότε επιτέλους θα φροντίσει το Σ.Α.Ε. τα δύο ουσιώδη προβλήματα ενός ραδιοτηλεοπτικού μεγάρου με ομογενείς χορηγούς λειτουργούς και δεύτερον και τελευταίο το άνοιγμα ή επάνδρωση των ελληνικών σχολείων στο εξωτερικό. ΑΥΤΑ είναι τα δύο βασικά αιτήματα και κλειδιά συγχρόνως για να λυθούν τα προβλήματα της ομογένειας.

Στα λόγια και τις υποσχέσεις έχουν μείνει πολλά έργα στην συνταξιοδότηση και την ιατρική περίθαλψη των ομογενών που υπηρετούν στις «ΛΕΚΟ» του εξωτερικού.

«ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΔΙΩΧΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ».
25-05-09 «ΝΕΟ ΦΩΣ»

Ο Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. κ. Χρήστος Καβαλής, με σαφήνεια ξεκαθαρίζει την αναγκαιότητα παρουσίας των μελών της Ε.Κ.Κ., και την λεπτομέρεια του αρωγού και τακτικού μέλους. Καλά όλα αυτά. Είναι όμως εφικτά λογικό ύστερα από το τεράστιο δύσκολο έργο της κοινότητας ειδικά τα τελευταία 10 χρόνια, τη στιγμή κατά την οποία οι ομογενείς επαναπατρίστηκαν, κατά εκατοντάδες να είναι επεικής, οι πάροικοι που αλέμειναν ένιχναν μιας εκλεκτής συμπαραστάσης, στήριξης και προβολής. Τα σχολεία μας παρέμειναν και λειτουργούν το νοσοκομείο, παρομοίως, τα σωματεία και οι οργανισμοί επιχορηγούνται από το «στέρημα» της Ε.Κ.Κ., και να μην είμαστε αχάριστοι. Υστερα από όλη αυτή την προσφορά

της Ε.Κ.Κ., ερχόμαστε εμείς τα μέλη της και της λέμε «ΟΧΙ» δεν σου κάνουμε απαρτία. Το ότι αναγκάσαμε τον Πρόεδρο να προβεί σε μια τέτοια δήλωση- ενέργεια ήταν το λιγότερο που μπορούσε να κάνει.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι συχνά γίνομαι «κακός» μαζί τους για θέματα δικά μου- εκπαίδευσης- αυτή τη φορά όμως η αδιαφορία των πάροικων είναι αδικαιολόγητη. Που θέλουμε να κρατηθούμε εάν δε συσπειρωθούμε; Δύο χιλιάδες λέει το Προξενείο τους εγγεγραμμένους. Εμείς σαν Κοινότητα δεν θα έπρεπε στοιχειωδώς να αριθμούμε 600 μέλη τουλάχιστον; Και δεύτερο και κλείνω, τις συνελεύσεις εμείς είμαστε εκείνοι που πρέπει να τις ζητάμε για τα θέματα που μας καίγουν και όχι να συμβαίνει το αντίθετο. Στο κάτω- κάτω και μεταξύ μας, υπηρεσία προς ημάς προσφέρουν τα 11 μέλη που εκλέγουμε. Καιρός να συντονιστούμε και να τους στηρίξουμε επ' ωφελεία ΟΛΩΝ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΠΡΟΣΚΟΙΤΟΙ.

Ο προσκοπισμός υπήρξε πυλώνας της Ελληνικής παροικίας επί πολλές δεκαετίες. Είναι σήμερα, ύστερα από την ύφεση της ελληνικής γλώσσας, το πρώτο και τελευταίο, σκαλοπάτι στην παιδεία των Καϊρινών μαθητών μας, διότι γνωρίζω ότι γίνεται στην Αλεξάνδρεια. Το προσκοπείο με τους καταξιωμένους κατά καιρούς αρχηγούς του, κρατάει σήμερα με τη φροντίδα της Ε.Κ.Κ., και ιδιαίτερα από τον πρόεδρο της κ. Χρήστο Καβαλή και αυτό πρέπει και να ακουστεί και να γραφτεί, τα ηνία του ήθους, της δημιουργίας χαρακτήρα, της σωστής «παρέας» του μαθητή, προσφέροντας έτσι την ασπίδα στους μαθητές μας μικρούς και μεγάλους από τις «επιθέσεις» της σημερινής κακής συναναστροφής. Τον προσκοπισμό πρέπει να τον διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού όχι μόνο στο Κάιρο αλλά σε όλη τη διασπορά -θέμα για την ημερήσια διάταξη στον Σ.Α.Ε.-

Μαζί με τους Αιγυπτίους προσκόπους, μπορούμε να συνεχίσουμε και μια και το θέμα είναι επίκαιρο μια αδελφοποίηση των δύο σωματείων θα ήταν ιδανική ευκαιρία για την εξέλιξη των δραστηριοτήτων της νεολαίας μας. Το πρωτόκολλο να ανοίξει με τον πρόεδρο της Ε.Κ.Κ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ

ΓΟΝΕΙΣ ΜΙΛΑΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ε να σλόγκαν συχνά πυκνά εμφανιζόμενο στον τοπικό τύπο πρώτη σελίδα. Σαν εισαγωγή στο άρθρο μου αυτό, ας μου επιτραπεί να αναφερθώ στην Βίβλο όταν οι άνθρωποι κάποτε στην Βαβυλώνα άρχισαν να κτίζουν έναν πύργο έτσι ώστε να φτάσουν ψηλά στον Θεό και να κάνουν «κουβέντα» μαζί Του. Το αντιλήφθηκε ο Θεός, θύμωσε και για να τους σταματήσει τους άλλαξε τη γλώσσα που επικοινωνούσαν. Ο καθένας μιλούσε μια ξεχωριστή γλώσσα και η συνεννόηση διεκόπη. Έτσι σταμάτησαν να κτίζουν τον πύργο ο οποίος και ονομάστηκε όπως είναι γνωστό Πύργος της Βαβέλ.

Ένας τέτοιος πύργος δυστυχώς υπάρχει σε κάθε νοικοκυριό του μικτού γάμου, όταν το παιδί μαθαίνει ελληνικά στο σχολείο, τα μιλάει μέσα στην τάξη, μόνο, η μητέρα μιλάει τη γλώσσα του συζύγου που δεν είναι ελληνικά, ο πατέρας μιλάει την δική του γλώσσα που πάλι δεν είναι ελληνικά και μετά για τελική λύση μιλούν πάλι όλοι μαζί τη γλώσσα που δεν είναι βέβαια η ελληνική. Είναι ένα σοβαρό πρόβλημα, αυτονόητο για την επιβίωση του ελληνισμού στο εξωτερικό, το οποίο η ΕΚΚ γνωρίζει και το αντιμετωπίζει με σαφήνεια και σοβαρότητα. Προσπάθειες από πάσης πλευράς γίνονται, με κάθε δυνατό τρόπο, να ομιληθεί η ελληνική γλώσσα στο νοικοκυριό της μικτής ελληνικής οικογένειας στο εξωτερικό.

Το Πανεπιστήμιο, οι θερινές κατασκηνώσεις, κάθε χρόνο αγκαλιάζουν αρκετές εκατοντάδες νέων και νεανίδων, αφιερώνοντας στα προγράμματά τους αρκετές ώρες της ελληνικής διδασκαλίας, όμως δεν είναι εκεί. Οι γονείς χρειάζονται την ανάλογη παιδεία έτσι ώστε να αντιληφθούν τους κινδύνους που διατρέχει η

ομογένεια των 5 Ηπείρων, όταν σ' αυτές τις οικογένειες κάποια μέρα δεν θα ομιλείται καθόλου η Ελληνική Γλώσσα. Θα είναι οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι, οι Ιάπωνες, οι Αιγύπτιοι κ.λ.π., μετανάστες ελληνικής καταγωγής απλά, όπως βρήκαμε τώρα τελευταία μερικούς στο Θιβέτ και στην Καταλανία. Εκεί βαδίζουμε και ας το προσέξουν οι «μεγάλοι».

Στο σημείο αυτό για να κλείσω, ελπίδες μπορούμε να διατρέψουμε στις Μητροπόλεις των χωρών του εξωτερικού. Η Εκκλησία το έχει πλήρως και λεπτομερώς κατανοήσει και πραγματικά δίνει τη μάχη της και το μετερίζι της. Πόσο είναι αυτό βέβαιο και εφικτό για το μέλλον; Αυτό "ONLY HEAVEN KNOWS mr. SMITH" όπως λέει η ομώνυμη αριστουργηματική ταινία.

Η παροιμία του Καϊρου με την ΕΚΚ έχει γνώση αυτού, με το λακωνικό της σλόγκαν: «ΓΟΝΕΙΣ ΜΙΛΑΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»! Αντιγράψτε μας ...

Γ.Π

Η πρώτη ιδέα για την κυκλοφορία ενός περιοδικού στο σχολείο μας ανάμεσα στους συμμαθητές μας ρίχτηκε τον Νοέμβριο του 1946 αμέσως με την ίδρυση της μαθητικής μας Κοινότητας, γιατί όπως αναφέρουμε και αλλού η έλλειψη του μαθητικού περιοδικού στο σχολείο είναι ένα κενό στη ζωή τη σχολική. Η κυκλοφορία όμως άργησε και για την αργοπορία αυτή δεν ευθυνόμαστε βέβαια εμείς, γιατί αυτή οφείλεται στις υπεύθυνες αρχές που άργησαν να απαντήσουν στην αίτησή μας για την έκδοση του περιοδικού.

Παρακαλείται ο αναγνώστης του περιοδικού μας να μη φανεί αυστηρός στις κρίσεις του για την όλη εμφάνιση του Περιοδικού, γιατί πρέπει να σκεφθεί ότι είναι το πρώτο περιοδικό μας που όσο και να 'ναι θα 'χει ελλείψεις που σιγά-σιγά βέβαια θα συμπληρωθούν. Ο σκοπός μας είναι να κάνουμε τον «ΚΑΔΜΟ» περιοδικό μαθητικό που ν' αγκαλιάζει όλα τα μαθητικά προβλήματα και ζητήματα και θα προσπαθήσουμε με κάθε τρόπο να εκπληρώσουμε το σχέδιό μας τούτο. Για την ολοένα και τελειότερη εμφάνιση και για να έχει ο μαθητικός κόσμος περισσότερη επαφή με το περιοδικό, η σύνταξη αποφάσισε να αφιερώσει μια ιδιαίτερη στήλη αλληλογραφίας με τους αναγνώστες. Ο κάθε αναγνώστης έχει το δικαίωμα να εκφράσει τη γνώμη του για την όλη εμφάνιση του περιοδικού, να κάνει τις παρατηρήσεις που έχει για την ύλη, να κάνει προτάσεις και γενικά να ενδιαφέρεται θετικά για την πορεία του περιοδικού. Έτσι η σύνταξη θα μπορεί να προσανατολίζεται όπου πρέπει και το περιοδικό θα γίνεται πιο αγαπητό στους μαθητές. Η Σύνταξη θεωρεί την κριτική από μέρους των αναγνωστών σαν παράγοντα ωφέλιμο και θετικό. Γι' αυτό κάθε μαθητής που διαβάζει τον «ΚΑΔΜΟ» έχει καθήκον να κάνει αυτή τη κριτική και να μη παραμελεί το ζήτημα, γιατί μονάχα με τη κριτική τη δημιουργική θα μπορέσει ο «ΚΑΔΜΟΣ» να φθάσει σε κάποια τελειότητα ως προς την όλη εμφάνισή του. Τα χειρόγραφα που στέλνονται στο περιοδικό και γενικά κάθε συνεργασία δεν επιστρέφονται. Από την συνεργασία που θα στέλνεται ό,τι γίνεται δεκτό και ό,τι θα απορρίπτεται θα γνωστοποιείται από στήλη ιδιαίτερη για τη συνεργασία. Η συνεργασία πρέπει να 'ναι γραμμένη απ' τη μια μεριά του χαρτιού και καθαρογραμμένη.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Στις 2 Νοεμβρίου 1946 κάτω από τη διοργάνωση επίβλεψη του Διευθυντού μας έγινε η πρώτη γενική συνέλευση (ιδρυτική) της Κοινότητας της Έκτης Γυμνασίου κατά την οποία καθορίσαμε το δρόμο της δουλειάς μας. Από

τότε μέχρι σήμερα η δράση μας είναι να πούμε αρκετά ικανοποιητική αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι πριν από μας δεν υπήρχε κοινότητα. Το πρόγραμμά μας περιλάμβανε δράση πνευματική, καλλιτεχνική, αθλητική και ψυχαγωγική. Ας τα δούμε ένα-ένα χωριστά.

1ον Πνευματική κίνηση

Η αλήθεια είναι ότι η πνευματική δράση έχει αναπτυχθεί πολύ εις βάρος άλλων δράσεων. Αυτή βέβαια η υπερτροφία δεν είναι εις βάρος της όλης κοινοτικής δράσεως, γιατί και τα άλλα δεν τα παραμερίσαμε. Ακολουθούμε την αρχή «το τερπνόν μετά του ωφελίμου».

Η πνευματική δράση από τις 2 Νοεμβρίου μέχρι την 16η Μαΐου 1947 είναι:

Α) Έξη διαλέξεις από τα μέλη της κοινότητας Στ' Γυμνασίου.

Β) Τρεις Φιλολογικές βραδιές.

Γ) Τρεις διαγωνισμοί ερωτήσεων.

Α) Διαλέξεις

Οι διαλέξεις μας έχουν χαρακτήρα μορφωτικό και δεν γίνονται για επίδειξη σοφίας. Κάθε μέλος της κοινότητας έχει το δικαίωμα να κάμει διάλεξη για οποιοδήποτε θέμα θέλει (εκτός πολιτικό). Μετά τις διαλέξεις επακολουθεί διαλογική συζήτηση, όπου ο καθένας μπορεί να εκφράσει τη γνώμη του και τις αντιρρήσεις του. Ο Σολωμός και η Ελευθερία: Έγινε από τον Π. Γαζή της κοινότητας Στ' Γυμνασίου. Ο ομιλητής εξέτασε τη σχέση του Σολωμού με την λευτεριά και την θέσιν του απέναντι σ' αυτή από δύο μεριές. Από τη μεριά της καλλιτεχνικής δημιουργίας και τη πρακτική από την άλλη. Και για μεν το πρώτο φέρνει σαν παράδειγμα το μεγαλόπνοο ποίημα του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» που σύντομα το αναλύει ο ομιλητής και συμπεραίνει ότι το ποίημα είναι

ιδεαλιστικό και αναφέρει τους λόγους που είναι βέβαιοι λόγοι κοινωνικοί. Μετά για το δεύτερο μέρος δεν παραδέχεται την άποψη ότι επειδή ο Σολωμός δεν πολέμησε είναι σε βάρος ότι και μάλιστα αναφέρει και ένα γράμμα του ποιητή στο βασιλιά της Αγγλίας που δείχνει την αγωνιστική διάθεση του ποιητή και το θερμό του πατριωτισμό.

Σύγχρονη Λογοτεχνία. Η Διάλεξη έγινε από τον Γ. Γεωργιάδη της κοινότητας Στ' Γυμνασίου. Φέρει για παράδειγμα το μεγαλύτερο μέρος της σύγχρονης λογοτεχνίας για να υπερασπίσει την άποψη ότι η τέχνη πρέπει να 'ναι κοινωνική. Φέρνει γνώμες μεγάλων λογοτεχνών παλαιών και νέων για αν υπερασπίσει την άποψή του. Με λίγα λόγια η διάλεξη ήταν.

Η εποχή μας είναι κρίσιμη και δεν μπορεί ο καλλιτέχνης να κλειστεί στον «Ελεφάντινο πύργο του» και να θεωρεί αφ' υψηλού τα εγκόσμια, γιατί με τέτοια στάση είναι εμπόδιο στην κοινωνική πρόοδο. Το αντίθετο ο Λογοτέχνης πρέπει να αφομοιώνει τις λαχτάρες και τους πόθους της εποχής του και να τα αποδίδει με τέχνη. Σήμερα είναι εποχή δράσης και ενέργειας και κάθε στάση καθητική είναι καταδικασμένη.

Περί γλώσσας. Η διάλεξη έγινε από τον Ι. Πετρίδη της κοινότητας Στ' Γυμνασίου. Ο ομιλητής υπερασπίζει την καθαρεύουσα και φέρνει επιχειρήματα από τον καθηγητή της γλωσσολογίας Γ. Χατζιδάκη και προπαντός από μεγάλους Γερμανούς γλωσσολόγους. Υποστηρίζει ότι η δυναμική δεν έχει ενιαία γραμματική και συντακτικό, γι' αυτό και ο καθένας γράφει όπως θέλει, φέρνει για παράδειγμα ότι το «περπατεί» και άλλος το «περπατάει». Επίσης υποστηρίζει ότι επιστημονικά και φιλοσοφικά έργα δεν μπορούν να γραφούν στη δημοτική, μια και δεν έχουμε στη δημοτική τους απαιτούμενους όρους. Ιστορία και Φιλοσοφία. Η διάλεξη έγινε από τον Β. Κωνσταντινίδη της Κοινότητας Στ' Γυμνασίου.

Ο ομιλητής εξετάζει την αρχαία Ελληνική κοινωνία από κοινωνιολογική πλευρά, προπαντός το δημοκρατικό καθεστώς της Αθήνας και τη θέση της στην τότε εποχή. Το μεγαλύτερο μέρος της διάλεξης αφιερώθηκε στους φιλοσόφους (Ηράκλειτο, Θαλή κ.λ.π.) Κατόπιν εξετάζει τους Πυθαγόρειους, το Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τους Στωϊκούς και Επικούρειους και συμπεραίνει ότι η Φιλοσοφική σκέψη εξαρτάται από την τεχνική πρόοδο της κοινωνίας. Και για παράδειγμα φέρνει την εμπορική ανάπτυξη της Μιλήτου και Εφέσου και την παράλληλη φιλοσοφική ανάπτυξη σ' αυτές τις πόλεις.

Εισαγωγή και Ψυχανάλυση. Η διάλεξη έγινε από τον Γ. Δαγιάννη της κοινότητας Στ' Γυμνασίου. Ο ομιλητής βασίζεται εις το

σύγγραμμα του Ο. Pfister μετάφρασης Σωτηρίου και δι' αυτού προσπαθεί να εξηγήσει διάφορα φαινόμενα του ψυχικού βίου με τη μέθοδο της ψυχαναλύσεως και υποστηρίζει ότι το υποσυνείδητο είναι ο ρυθμιστής όλων μας των ψυχικών καταστάσεων. Επίσης υποστηρίζει ότι σαν βάση όλων αυτών των φαινομένων είναι το συναίσθημα της κατωτερότητας φέρνοντας παραδείγματα από τον Άντλερ. Έπειτα προεκτείνεται στην παιδεία και υποστηρίζει ότι η παιδεία πρέπει να στηρίζεται στην ψυχολογία για να αποδώσει θετικά.

Ανδρέας Κάλβος: η Διάλεξη έγινε από το Π. Γαζή της Κοινότητας Στ' Γυμνασίου. Ο Ομιλητής αναφέρει πως έγινε γνωστός ο Α. Κάλβος πλατιά στην Νεοελληνική πνευματική ζωή απ' τον Παλαμά. Κατόπιν παίρνει αφορμή τον Κάλβο για να διατυπώσει γενικές ιδέες για τη σχέση της ποίησης με την ποιητική έκφραση και δείχνει ότι το βασικότερο στη ποίηση είναι η λέξη από την οποία κα εξαρτάται η αισθητική αξία του ποιήματος και γενικά η αισθητική αγωγή του ποιητή. Επίσης δείχνει ότι ο Κάλβος άλλου μεν είναι ποιητής μεγάλος, άλλου δε του βρίσκουμε ποιήματα μέτρια. Η ομιλία περιστράφηκε μονάχα γύρω από τις 20 ωδές του Κάλβου.

2^{ον} Φιλολογικές Βραδιές

Για να γνωρίσουμε τους πνευματικούς πατέρες του τόπου μας καλύτερα, και πιο πλατιά να τους νοιώσουμε αποφασίσαμε να κάνουμε φιλολογικές βραδιές, αφιερωμένες κάθε φορά και σ' ένα λογοτέχνη. Στις φιλολογικές βραδιές γίνεται μια βιογραφία του λογοτέχνη, ομιλίες για το έργο του και απαγγελίες ποιημάτων του. Φιλολογική βραδιά αφιερωμένη στο Σολωμό: Μίλησαν ο Κ. Κωνσταντινίδης «Βιογραφία του Σολωμού» όπου με γενικές γραμμές αλλά και χαρακτηριστικές λεπτομέρειες μας έδωσε τη ζωή του Σολωμού.

Ο Γ. Γεωργιάδης μίλησε για την «Τέχνη του Σολωμού» και προπαντός ανέλυσε το ρεαλιστικό έργο του ποιητή «Γυναίκα της Ζακύνθου». Ο Σταύρος Σταυρινίδης μίλησε με θέμα «Σολωμός και γλώσσα». Απάγγειλαν ποιήματα οι Λεωνίδης Σ., Παπαδόπουλος Κ., Τσιτερός Π., Ανδρέου Ε., Καλογερόπουλος Δ., Βελουδάκης Γ. Φιλολογική βραδιά αφιερωμένη στο Βαλαωρίτη: Μίλησαν ο Π. Γαζής έκανε ανάλυση μια σύντομη βιογραφία του ποιητή, ο Ν. Μακρής έκανε ανάλυση του ποιήματος «Θανάσης Διάκος» και προεκτάθηκε εξετάζοντας τη θέση που πήρε ο κλήρος στην Επανάσταση του '21. Ο Πέτρος Γαζής έκανε ανάλυση του κοινωνικού ποιήματος του Βαλαωρίτη «Φωτεινός» και προεκτάθηκε στην εξέταση της Φεουδαρχικής κοινωνίας των Φράγκων στην Ελλάδα. Απήγγειλαν ποιήματα: οι Καλογερόπουλος Δ., Λεωνίδης, Πετρίδης.

Φιλολογικό Μνημόσυνο αφιερωμένο στον Παλαμά. Το Φιλολογικό μνημόσυνο έγινε στα

τετράχρονα του ιαντίου του μεγάλου ποιητή. Μίλησαν ο Π. Γαζής για την «Τέχνη του Παλαμά» όπου έδειξε ότι ο Παλαμάς δεν ήταν μονάχα μεγάλος ποιητής, αλλά και ο μεγάλος στοχαστής. Επίσης ότι ο ποιητής δούλεψε σ' όλες τις τεχνοτροπίες κι όλες τις ιδεολογίες σαν άνθρωπος πνευματικός και πνεύμα που ολόένα και περισσότερο προσαρμοζότανε στη νεοελληνική πραγματικότητα ο Γ. Γεωργιάδης για το «Δωδεκάλογο του Γύφτου» που αποκάλεσε σαν το καλύτερο και πιο φιλοσοφημένο έργο του ποιητή γιατί βλέπει με μάτι λαγυρό τη νεοελληνική ζωή και την αισθάνεται βαθιά. Επίσης είναι έργο ζωντανό κοινωνικό και μαζί επικοινωνητικό. Απήγγειλαν ποιήματα οι Λεωνίδης, Ανδρέου, Καλογερόπουλος.

30^η Διαγωνισμός ερωτήσεων

Έγιναν οι διαγωνισμοί ερωτήσεων. Οι διαγωνισμοί αυτοί περιλαμβάνουν διάφορες ερωτήσεις εγκυκλοπαιδικού περιεχομένου που συντελούν στην όλη μόρφωση την πνευματική των Μελών της Κοινότητάς μας.

Κ' άλλη κίνηση

Για την καλλιτεχνική δράση έχουμε να πούμε πως στην παράσταση της Αντιγόνης πολλά

μέλη της Κοινότητάς μας έλαβαν μέρος και μάλιστα πολλοί έπαιξαν με μεγάλη τέχνη. Ο Λίμων, ο Τειρεσίας, Φύλακας, ο Εξάγγελος, ο Κορυφαίος και πολλοί απ' το χορό ήταν απ' τη Κοινότητά μας.

Αθλητικά

Έγιναν δύο καλές αθλητικές ομάδες μια βόλεϊ-μπολ και άλλη μπάσκετ που είχαν ορισμένες μέρες για γύμναση στη σχολή.

Ψυχαγωγία

Σ' αυτό το διάστημα κάναμε τρεις ψυχαγωγικές εκδρομές που είχαν μεγάλη επιτυχία: οι δύο έγιναν στο Μπαράζ και η Τρίτη στη πισίνα του Χελουάν.

Αυτή η δράση που δεν είναι καθόλου μηδαμινή πως στο μέλλον θα φουντωθεί και θα ξεπεραστεί από την ερχόμενη Κοινότητα.

Δουλειά μοναχά χρειάζεται και θέληση. Πράγματα βέβαια που η νεολαία διαθέτει με αφθονία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Της Μαθητικής Κοινότητας Αμπετείου
(Στ' Γυμνασίον)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ένα γεγονός που αληθινά θ' αποτελέσει σταθμό εις τα αθλητικά χρονικά της πρωτεύουσας, είναι οι εσωτερικοί αγώνες που διοργάνωσε στις 15 Απριλίου η Ελληνική Αθλητική Ένωσις Καΐρου.

Το λαμπρό αυτό σωματείο, του οποίου η ευγενικιά αποστολή τιμά ιδιαιτέρως τον Ελληνικόν αθλητισμό της Αιγύπτου, διατράνωσε για μια ακόμη φορά τη λαμπρή εργασία που διεξάγει στον τομέα του αθλητισμού, μη φειδόμενο κόπων και εξόδων.

Ιδιαίτερη αίγλη όμως προσέλαβαν οι αγώνες, με την συμμετοχή της μαθητικής νεολαίας, συμπεριλαμβανομένης και της αθλητικής ομάδας της Αμπετείου.

Οι νεαροί αθληταί μας ελάμπρυναν τους αγώνες με τη συμμετοχή τους, τόσον από την άποψιν αθλητικού πνεύματος, όσον και με τας επιδόσεις

των.

Εις πολλά αγωνίσματα την πρώτην θέσιν κατέλαβον έφηβοι αθληταί επιβληθέντες κατά πολύ των ανδρών.

Το γεγονός αυτό μας πείθει δια πολλοστήν φορά ότι ο σχολικός μας αθλητισμός διαθέτει ακόμη πλούτον από δυναμικά στελέχη, ικανά να τον θέσουν και πάλιν επί κεφαλής των άλλων αθλητισμών. Προς ανάδειξιν και αξιοποίησιν όμως αυτών, χρειάζεται η συμπαράστασις και αρωγή των αθλητικών σωματείων μας, μέσα εις τα όρια του μέτρου και της λογικής βέβαια, καθώς και η εύρεσις ειδικού προπονητού, ο οποίος θα μπορέσει να τα κατευθύνει συστηματικώς.

Το τελευταίο τούτο πρόβλημα, βρήκε της λύσιν του εις το πρόσωπον του αγαπητού μας καθηγητού κ. Αγγελόπουλου.

Εις αναγνώρισιν δε των από τριετίας παρεχομένων υπ' αυτού υπηρεσιών εις τον σχολικόν μας αθλητισμόν, η Ελληνική Αθλητική Ένωσις Καίρου απένειμεν εις αυτόν κατά την διάρκεια των αγώνων αναμνηστικόν κύπελλον. Ο «Κάδμος» από της στήλης αυτής δεν έχει παρά να εκφράσει τη χαρά του προς τον αγαπητόν του καθηγητή της Γυμναστικής δια την επιβράβευσίν του αυτήν, εύχεται δε, ο ορίζων της δράσεώς του να γίνει ευρύτερος και τα αποτελέσματα περισσότερον καρποφόρα. Μετά από μίαν θεαματικήν παρέλασιν διεξήχθησαν τα αγωνίσματα του ακοντισμού και της σφαιροβολίας. Εις το πρώτον ο αθλητής Σ. Σάββας επρώτευσεν από τους εφήβους με βολήν 34 μ.

Ο Σταυρακάκης ατυχήσας κατάλαβε την τρίτην θέσιν υποσκελισθείς από τον Καπανταϊδάκην (33.40').

Εις το δεύτερον ο Ατζέμης κατετάχθη δεύτερος και ο Καπανταϊδάκης τρίτος.

Ο αθλητής της ημέρας Βρουβάκης βελτίωσε κατά 70 ολόκληρα εκατοστά την επίδοσίν του εις τους πανσχολικούς, κατά το αγώνισμα του τριπλού άλματος επιτυχών το εξαιρετικόν άλμα 13.61 μ.

Εις δε το άλμα εις μήκος και πάλιν επρώτευσεν με 6.80μ.

Εις το άλμα εις ύψος ο Βλάττας επρώτευσεν με 1.55μ.

Εις τους δρόμους ταχύτητος παιδών οι Νεράντζης και Κούβαρης επέτυχαν ικανοποιητικούς χρόνους (10'' 7-10, 10'' 8'10).

Τέλος ο Πηλοβάκης, σταθερός πάντα, διέτρεξε τα 400 μέτρα εις 56'' 2-10.

Πιστή πάντα εις τας αθλητικές παραδόσεις της Παροικίας, η Αμπετεϊος έλαβε μέρος εις τας γυμναστικές επιδείξεις, που έγιναν στις 29 Απριλίου στο Κοινοτικό μας Στάδιον. Η θεαματική παρέλασις των μαθητών της, καθώς και αι σουηδικαί ασκήσεις, που εξετελέσθησαν μ' ευλυγισία κι αρμονία υπό των μαθητών της, επέτυχαν πανηγυρικώτατα.

Ιδιαιτέραν εντύπωσιν έκαμεν η ομάς των ενοργάνων ασκήσεων. Τολμηραί και δύσκολοι ασκήσεις επί του εφελτηρίου και των δοκών εξετελέσθησαν με επιτυχίαν, αποσπάσασαι δίκαια τα χειροκροτήματα και τας επευφημίας των πολυαριθμών θεατών. Ένα Εύγε αξίζει τόσον εις τον διδάξαντα όσον και εις τους συμμετάσχοντας.

Ένα γεγονός που για πρώτη φορά στ' αθλητικά χρονικά της Αμπετεϊου σημειώνεται, είναι η ίδρυσις Σχολικού Αθλητικού Συλλόγου, χάρις στις ευσυνείδητες προσπάθειες του καθηγητού της Γυμναστικής κ. Αγγελοπούλου.

Η συνδρομή των μαθητών της Σχολής υπήρξεν ενθουσιώδης, αφού οι πρώτες εγγραφές αριθμούν ήδη 67 μέλη.

Τοιουτοτρόπως εις τας διαφόρους αθλητικές εκδηλώσεις, οι μαθηταί της Σχολής, αντί ν' αγωνίζονται με τα χρώματα των ξένων σωματείων, θα αντιπροσωπεύουν την Σχολήν ως επίσημον πλέον σωματεϊόν.

Στον νεοσυσταθέντα Σύλλογο ο «Κάδμος» εύχεται λαμπρόν μέλλον και πλούσιο σε νίκες.

Η ΞΕΝΙΤΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Άρθρο του δασκάλου της Αχιλλοπούλειου Σχολής *Βλάχου Γεωργίου**
georgiosvlachos@yahoo.gr

Τα τραγούδια της ξενιτιάς σύμφωνα με τον Saunier, τα οποία στην πλειοψηφία τους χρονολογούνται μεταξύ 15ου και 18ου αι., αποτελούν μια σημαντική κατηγορία της δημοτικής ποίησης τόσο για τον αριθμό των κειμένων όσο και για τη σπουδαιότητα της σκέψης και της μυθολογίας που αναπτύσσονται σ' αυτά. Συνδέονται με το μεγάλο κύμα της μετανάστευσης που ακολούθησε την εισβολή των Τούρκων και την κατάρρευση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Τότε μεγάλες ομάδες πληθυσμού εγκατέλειπαν πόλεις και πεδιάδες και κατέφευγαν στα ορεινά μέρη της Ηπείρου, της Στεριάς, της Δυτικής Μακεδονίας. Εκεί δημιουργήθηκε υπερπληθυσμός και επειδή η άγονη γη αδυνατούσε να τους θρέψει αναγκάστηκε ένα μεγάλο μέρος του ανδρικού

πληθυσμού να ξενιτευτεί. Έτσι σχηματίστηκε ένα κύμα μετανάστευσης, το οποίο συστηματικοποιήθηκε μετά το 1800 από τα βουνά της Ελλάδας προς την Κεντρική Ευρώπη (Βλαχία, Μολδαβία, Αυστρία, Ουγγαρία...). Σε αυτό το ιστορικό και γεωγραφικό πλαίσιο αναπτύχθηκαν τα περισσότερα από τα τραγούδια της ξενιτιάς. Ωστόσο, η λειτουργία τους παρατάθηκε και μετά την Τουρκοκρατία, αφού ένα καινούριο κύμα μετανάστευσης εμφανίστηκε στα τέλη του 19ου αι. κυρίως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, αλλά και την Αυστραλία και την Αφρική για οικονομικούς κυρίως λόγους. Σ' αυτή την περίπτωση ο μισεμός συνήθως γινόταν στην ηλικία των 17-18 ετών, αμέσως μετά το γάμο τους και ο ξενιτεμός τους συχνά ξεπερνούσε τα δέκα χρόνια. Πολλοί απ'

* Ο Βλάχος Γεώργιος είναι υποψήφιος Δρ. στην Ιστορία της Εκπαίδευσης, κάτοχος Μάστερ, πτυχιούχος Φιλολογίας (Classical Culture) και μετεκπαιδευόμενος δάσκαλος στο Δ.Δ.Ε. Παν. Κρήτης.

αυτούς, επώνυμοι και ανώνυμοι, φάνηκαν χρήσιμοι όχι μόνο στην οικογένειά τους, αλλά και στην πατρίδα (ευεργέτες).

Η σημασία κι ο γενικός θρηνητικός χαρακτήρας των τραγουδιών της ξενιτιάς δεν εξηγούνται μόνο από ιστορικούς λόγους. Είναι γεγονός ότι το κύμα της μετανάστευσης που αποτέλεσε την αφορμή για τη δημιουργία τους, «αναστάτωσε» την ελληνική κοινωνία και επηρέασε την εξέλιξη του ελληνισμού. Παρά την μακρά παράδοση εκπατρισμού που χαρακτηρίζει τον ελληνισμό, ο πόθος για την πατρίδα υπάρχει απ' την αρχή. Ο νόστος είναι έννοια ομηρική, αφού ο «πολύπλαγκτος» Οδυσσεύς μετά τον πόλεμο ενώ περιπλανήθηκε σε αποκακρωσμένες ακτές και έφτασε σε πλούσιες χώρες όπου ήσυχος και τιμώμενος μπορούσε να περάσει την υπόλοιπη ζωή του, θυσιάσε τα πάντα (τον άφησαν αδιάφορο τα πλούτη και η αθανασία) και απήφησε κάθε κίνδυνο για να μπορέσει να επιστρέψει στην αγαπημένη του πατρίδα. Ο γυρισμός του έγινε αυτοσκοπός, αφού επιθυμούσε να δει ανερχόμενο καπνό απ' την πατρίδα του και ας έκλεινε τα μάτια του:

Κι όλο με τα μαργιόλικα και τα γλυκά της λόγια νύχτα και μέρα τον πλανά το θιάκι να ξεχάσει. Μα ο Δυσσεύς και καπνό ποθεί να δει απ' αγνάτια, να βγαίνει απ' την πατρίδα του ψηλά και ας ξεψυχήσει.

Με μελανότερα χρώματα περιγράφονται τα βάσανα της ξενιτιάς από τους συγγραφείς των βυζαντινών χρόνων, μιας και οι συνθήκες ζωής των ξενιτεμένων ήταν τότε πολύ τραγικότερες. Οι συχνές εξθρικές επιδρομές και αιχμαλωσίες, ο αναγκαστικός ξεσηκωμός των ανθρώπων από την πατρική τους γη για μεγάλο χρονικό διάστημα ή και για ολόκληρη τη ζωή τους, αλλά και οι σκληροί και βάρβαροι όροι διαβίωσης στις ξένες χώρες σε συνδυασμό με τις χριστιανικές αντιλήψεις για τη μέλλουσα ζωή - για την επικοινωνία των νεκρών με τους ζωντανούς - συντέλεσαν στο να βλέπουν ως την πλέον ανήκουστη δυστυχία το θάνατο και την ταφή στην ξένη γη:

...κ' εγώ να ζω στην ξενιτειάν ωσάν ασιοχημένος, πόνους και αναστεναγμούς και δάκρυα να έζω και παραπόνεσες πολλές να 'χω στην ξενιτειάν να μ' εύρη και ο θάνατος στα αλλότρια τα ξένα. Ανάλογα παρουσιάζεται η ξενιτιά και τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Με σπαραγμό ψυχής εγκατέλειπε τους δικούς του ο ταξιδιώτης, έχοντας στο σάκο με τις λιγοστές αποσκευές του, ψωμί απ' το φούρνο του σπιτιού του, νερό απ' τη βρύση της αυλής και την ελπίδα ότι μια μέρα θα γυρίσει. Τραγική ήταν και η ζωή του στην ξένη χώρα μακριά απ' τους δικούς του, χωρίς στοργή και χωρίς την αγάπη των φίλων και συμπατριωτών του. Γι' αυτό ο ξενιτεμένος τραγουδούσε με πόνο:

Ο ήλιον πάει και βασιλεύ' ση μάναν ατ' μερέαν,

Αϊλοί και βάι μανίτσα μου εμέν τον ξενιτέαν. Έμενε άσβεστος ο πόθος να γυρίσει γρήγορα στην αγαπητή πατρίδα του και θεωρούνταν ο δυστυχέστερος άνθρωπος του κόσμου αν τυχόν πέθαινε στον ξένο τόπο:

δεν έχει μάννα να τον κλάι, κήρη να τον λυπάται, μηδ' αδερφό, μηδ' αδερφή να τον ψυχοπονάται.

Θεματολογία - κατηγορίες τραγουδιών της ξενιτιάς

Κεντρικό θέμα των δημοτικών τραγουδιών είναι ο πόνος της μάνας, της γυναίκας, της αδερφής, αλλά και του ξενιτεμένου, που δημιουργείται από την ώρα που χωρίζουν μέχρι την ώρα που ανταμώνουν πάλι. Έτσι σε πολλά δημοτικά τραγούδια κυριαρχεί ο πόνος την ώρα του χωρισμού, αλλά και του κενού που αφήνει πίσω του ο μισέμος του ξενιτεμένου. Άλλο θέμα των τραγουδιών αυτών αποτελεί η σκληρή ζωή, τα βάσανα και ο θάνατος μερικές φορές του ξενιτεμένου. Επίσης οι τραγικές φιγούρες της μάνας και της γυναίκας που τον περιμένουν πίσω. Τέλος, ο πόθος της επιστροφής του ξενιτεμένου, η καρτερικότητα των δικών του, αλλά και η στιγμή καθ' αυτή της επιστροφής. Ανάλογα με το περιεχόμενό τους τα τραγούδια της ξενιτιάς μπορούν να διακριθούν σε τέσσερις κατηγορίες.

A. Της αναχώρησης και του αποχωρισμού που περιγράφουν τα σχετικά με την προετοιμασία και την αναχώρηση του ξενιτεμένου, τους θρήνους των γονέων και των άλλων συγγενών, αλλά και τις υποσχέσεις αυτού που αναχωρεί για συνεχή ανάμνηση και βέβαιη επιστροφή.

B. Τους νόστους (τις νοσταλγίες) που περιγράφουν τα βάσανα της ξενιτιάς, τους πόνους και τις πίκρες του ξενιτεμένου, καθώς και τη μεγάλη επιθυμία να γυρίσει ξανά στη γενέτειρα.

Γ. Τα μηνύματα, τα οποία περιέχουν τους χαιρετισμούς που στέλνει ο ξενιτεμένος στους συγγενείς με περιστέρια ή άλλα ταξιδιάρικα πουλιά και

Δ. Τα τραγούδια του γυρισμού, που περιγράφουν τη χαρά και τη συγκίνηση αυτού που επιστρέφει και όλων των δικών του.

Αντιπροσωπευτικά δημοτικά τραγούδια της ξενιτιάς

1. Αλησμόνω και χαίρομαι

Οι ετοιμασίες της αναχώρησης είναι πονεμένες και τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών αντιθετικά. Ο γιος, αφού εκφράσει τη λύπη που του προκαλεί η ιδέα και μόνο της ξενιτιάς, αποφασίζει να φύγει ζητώντας απ' την μάννα του

να ζυμώσει «καθάρια παξιμάδι». Αυτή, παρακαλεί το φούρνο να αργήσει να καεί, το ψωμί να καθυστερήσει να γίνει, για να αναχωρήσει η συντροφιά χωρίς το γιο της: *Αλημονώ και χαίρομαι, θυμούμαι και λυπούμαι, θυμήθηκα την ξενιτιά και θέλω να πηγαίνω. -Σήκω, μάνα, και ζυμώσε καθάρια παξιμάδι, με πόνοους βάλε το νερό, με δάκρυα ζυμώσ' το και με τ' αναστενάγματα σήκω βάλε το φούρνο. -Αργήσε φούρνε να καείς και συ ψωμί να γένεις, να φύγει τον γιο μου η συντροφιά κι ο γιος μου ν' απομείνει.*

Κι ο Κυρατζής απέρασεν απ' όξω από την πόρτα: -Ποιος είναι για την ξενιτιά, ποιος είναι για τα ξένα;

2. Ο Αποχαιρετισμός

Είναι χαρακτηριστικό πως ο νέος που φεύγει, αρχίζοντας από τη μάνα του, τους χαιρετά όλους και επιστρέφει πάλι σ' αυτή. Τονίζει τη σκληρή πραγματικότητα με τρεις διαφορετικές εκφράσεις: «Θα φύγει», «θα ξενιτευτεί», «θα πάει μακριά στα ξένα», αλλά θα γυρίσει. Ωστόσο, θα στέλνει μηνύματα «με τη δροσιά της άνοιξης», «την πάχνη του χειμώνα», «τ' αστέρια τ' ουρανού» και «τα ρόδια του Μαϊού». Η πικρή σκηνή του χωρισμού γλυκαίνει με τις υποσχέσεις για μάλαμα και ασήμι που θα στέλνει στη μάνα του απ' τα ξένα. Το γεγονός αυτό γίνεται γι' αυτόν ένα πολύτιμο κίνητρο για να ξενιτευτεί, αλλά και στήριγμα για να αντέξει τη δύσκολη ώρα του αποχωρισμού. *Σ' αφήνω γεια μανούλα μου, σ' αφήνω γεια πατέρα, έχετε γεια, αδερφάκια μου και σεις ξαδερφοπούλες. Θα φύγω, θα ξενιτευτώ, θα πάω μακριά στα ξένα, θα φύγω, μάνα, και θα 'ρθω, και μην πολυλοπιέσαι. Από τα ξένα που βρεθήκω, μηνύματα σου στέλνω με τη δροσιά της άνοιξης, την πάχνη του χειμώνα και με τ' αστέρια τ' ουρανού, τα ρόδια του Μαϊού. Θανά σου στέλνω μάλαμα, θανά σου στέλνω ασήμι, θανά σου στέλνω πράγματα π' ουδέ τα συλλογιέσαι. -Παιδί μου, πάινε στο καλό κι όλοι οι αγιοί κοντά σου, και της μανούλας σου η εσχή να 'ναι για φυλακτό σου, να μη σε πιάνει βάσκαμα και το κακό το μάτι. Θυμήσου με, παιδάκι μου, κι εμέ και τα παιδιά μου, μη σε πλανέσει η ξενιτιά και μας αλημονήσεις. -Κάλιο, μανούλα μου γλυκιά, κάλλιο να σκάσω πρώτα, παρά να μη σας θυμηθώ στα έρημα τα ξένα. Ωστόσο, παρά τον όρκο του, η ξενιτιά μερικές φορές τον πλανεύει και τα ξένα κάλλη τον κάνουν να λησμονήσει τα αγαπημένα του πρόσωπα:*

Δώδεκα χρόνια πέρασαν και δεκαπέντε μήνες, καράβια δεν τον είδανε, ναύτες δεν τόνε ξέρουν, πρώτο φιλί αναστέναξε, δεύτερο τον πλανάει, τρίτο φιλί φαρμακερό, τη μάνα αλημονάει.

3. Το βάρος της ξενιτιάς

Τα τραγούδια που μιλούν για τη ζωή των

ξενιτεμένων είναι επίσης πικρά και θλιμμένα, όπως και τα τραγούδια του αποχωρισμού. Ο πόνος της ξενιτιάς περιγράφεται σ' αυτά με τα πιο μελανά χρώματα, αφού από «της ξενιτιάς την πίκρα τίποτα δεν είναι βαρύτερο». Ζυγίζοντας τα τέσσερα μεγάλα βάσανα και με βαρύ καντάρι, πιο βαρύ απ' όλα τα δεινά είναι η ξενιτιά, ο ζωντανός ο χωρισμός, «με τα πολλά φαρμάκια»:

Όλα τα δέντρα το πρωί δροσιά είναι γεμισμένα και μένα τα ματάκια μου δάκρυα είν' γεμισμένα απ' τον καυμό της ξενιτιάς κι απ' την πικρή ορφάνια. Η ξενιτιά, η φυλακή, η φτώχεια, η ορφάνια τα τέσσερα ζυγιάστηκαν σ' ένα βαρύ καντάρι και πιο βαριά η ξενιτιά με τα πολλά φαρμάκια.

4. Τα βάσανα της ξενιτιάς

Ο ξένος δε γνωρίζει χαρά, δε γνωρίζει την αγάπη των συγγενών και τη θαλπωρή της οικογενειακής εστίας. Εκείνοι που τον φροντίζουν στα ξένα τον εγκαταλείπουν γρήγορα, συμβουλευοντάς τον να απευθυνθεί στους δικούς του. Ωστόσο, η έλλειψη φροντίδας από αγαπημένα πρόσωπα, τον ταλαιπωρεί σωματικά, αδυνατεί να παρατείνει την παραμονή του μακριά από τους δικούς του, ύστερα από δώδεκα χρόνια σκληρής δοκιμασίας και αποφασίζει να γυρίσει πίσω στη μάνα του και στη γυναίκα του. Όμως, η πικρή και η σκληρή ζωή της ξενιτιάς άφησαν βαθιά τα ίχνη της πάνω του κι έγινε αγνώριστος. Γι' αυτό το λόγο η μάνα του δεν τρέχει να τον αγκαλιάσει, «τραβιέται», και η γυναίκα του δεν τον «γνωρίζει». Είναι «ξένος» και για τις δυο και τον διώχνουν.

Την ξενιτιά, τη γυμνωσιά, την πίκρα, την αγάπη, τα τέσσερα τα ζύγιασα, βαρύτερα είν' τα ξένα. Ο ξένος εις την ξενιτιά, πρέπει να βιάνει μαύρα, για να ταιριάξ' η φορεσιά με της καρδιάς τη λαύρα. -Ξένε μου, το μαντήλι σου τι το 'χεις λερωμένο; -Η ξενιτιά το λέρωσε και το 'χω λερωμένο ξένες πλένουν τα ρούχα μου, ξένες και τα μπαλώνουν τα πλένουν μια, τα πλένουν δυο, τα πλένουν ως τις πέντε και από τις πέντε και μπροστά στο δρόμο τα πετάζουν.

-Ξένε, για κάρ' τα ρούχα σου, πάρε και τα σκουτιά σου και στείλε τα της μάνας σου, στείλ' τα της γυναικός σου, κι εδώ νερό δε βρίσκεται, σαπούνη δεν πουλάνε. -Δώδεκα χρόνους έκανα στα έρημα τα ξένα στους δεκατρείς εκίνησα στον τόπο μου να πάγω πηγαίνω στη μανούλα μου, με γλέπει και τραβιέται, πηγαίνω στη γυναίκα μου, κι αυτή δε με γνωρίζει. -Ξένε, για διάβα, πήγαινε, σύρ' από κει που ήρθες, γιατί δεν είσ' ο άντρας μου, δεν είσαι το παιδί μου.

5. Ξενιτεμένο μου πουλί

Η γυναίκα του ξενιτεμένου, στην προσπάθειά της να επικοινωνήσει μαζί του, θρηνεί την

απουσία του. Ωστόσο, κρύβοντας τρυφερότητα στην κουρασμένη της ψυχή, θέλει να του στείλει κάποιο ζωντανό μήνυμα για να του υπενθυμίσει την ύπαρξή της και την αγάπη της γι' αυτόν : Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ 'χω τον καημό σου. Τι να σου στείλω, ξένο μου, τι να σου προβοδίσω; Μήλο, αν σου στείλω, σέπεται, τριαντάφυλλο μαδιέται.

σταφύλι ξερωγιαίζεται, κυδώνι μαραγκιάζει. Να στείλω με τα δάκρυα μου, μαντίλι μουσκεμένο, τα δάκρυα μου είναι καντερά, και καίνε το μαντίλι. Τι να σου στείλω, ξένο μου, τι να σου προβοδίσω; Σηκώνομαι τη χαραυγή, γιατί ύπνο δεν ευρίσκω, ανοίγω το παράθυρο, κοιτάζω τους διαβάτες, κοιτάζω τις γειτόνισσες και τις καλοτυχίζω, πως ταχαρίζουν τα μικρά και τα γλυκοβοζαίνουν. Με παίρνει το παράπονο, το παραθύρι αφήνω, και μπαίνω μέσα, κάθομαι, και μαύρα δάκρυα χύνω.

6. Ο θάνατος του ξενιτεμένου

Η ζωή στην ξενιτιά είναι πικρή και σκληρή, αλλά πικρότερη και σκληρότερη είναι η αρρώστεια και ακόμη ο θάνατος του ξενιτεμένου. Γι' αυτό ο λαϊκός δημιουργός παρακαλεί την Παναγιά να μη δώσει αρρώστεια στον ξένο. Η αρρώστεια δεν είναι μόνο το αποκορύφωμα των κακουχιών, αλλά ένα πρόσθετο κακό που ο ξενιτεμένος δεν είναι σε θέση να το αντιμετωπίσει. Ωστόσο, το μόνο αποτελεσματικό φάρμακο είναι εκείνο που προέρχεται από την πατρίδα, αφού ο τόπος του ξενιτεμένου ταυτίζεται

με τη σωτηρία του, ενώ η ξενιτιά με την αρρώστεια και την εγκατάλειψη που οδηγούν στο θάνατο:

Παρακαλώ σε Παναγιά, χιλιοπαρακαλώ σε τον ξένο δος του ξενιτιά κι αρρώστεια μην του δίνεις. Η αρρώστεια θέλει στρόματα, θέλει προσκεφαλάδια, θέλει γυναικά στο πλευρό, μανούλα στο κεφάλι θέλει κι' ένα μικρό παιδί κρύο νερό να φέρει. Μα τ' είδαν τα ματάκια μου τους ξένους πώς τους θάφτουν,

τους πάνε και τους θάφτουνε σαν το σκυλί στο λάκκο χωρίς θυμάρα και κερι, χωρίς παπά και ψάλτη.

Δίστιχα (λιανοτράγουδα - μαντινάδες)

Τις στερήσεις και τις κακουχίες της ξενιτιάς περιγράφουν με τα μελανότερα χρώματα και πολλά δίστιχα, αναφερόμενα στους μεγάλους καημούς και τους πικρούς πόνους του ξενιτεμένου :

Αγαπημένο μου πουλί, κι ωραίο μου γεράκι η ξενιτιά σε χαίρεται, κι εγώ πίνω φαρμάκι.

Ανάθεμα σε ξενιτιά, και συ και τα καλά σου, ουδέ τα πάθη σ' ήθελα ουδέ τα διαφορά σου.

Ανάθεμα τσι μαραγκούς που κάνουν τα καράβια και παν και ξενιτεύγονται όμορφα παλικάρια.

Ξενιτεμένο μου πουλί, επήρα τη γραφή σου, στον κόρφο μου την έβαλα κ' είπα «καρδιά δροσίσου».

Τον χωρισμό σου ζύγιασα με τα βουνά του κόσμου, βαρύτερος μου φάνηκε ο χωρισμός σου φως μου.

ΕΛ ΑΛΑΜΕΙΝ

Photo Ιωάννης Σταυρόπουλος

Για άλλη μια φορά τίμησαν τους αγωνιστές του Ελ- Αλαμείν οι σημαιοφόροι και οι παραστάτες του Γυμνασίου και Λυκείου της Αμπετείου Σχολής.

Εκ μέρους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και Μονής Σινά αλλά και της Αμπετείου Σχολής κατέθεσε στεφάνι η κα Κασκαρίκα αναπληρώτριας του Διευθυντή.

Την Ελληνική αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον Υποστράτηγο κ. Ντόγαρη, υποδέχθηκε θερμά η Ε.Κ.Κ και τα Εκπαιδευτήρια Ημισύπολης παρόντων των κ.κ. Φλέβοτομά, Διαμαντίδη, Ιορδανίδη και της κ. Τσέτσιλα. Εκ μέρους της Αμπετείου Σχολής η κα Κασκαρίκα επέδωσε στον κ. Ντόγαρη τιμητική πλακέτα. Οι φιλοξενούμενοι χαιρέτησαν και έδωσαν δώρα στους μαθητές των Εκπαιδευτηρίων. Τους ευχαριστούμε πολύ.

ΚΑΔΜΟΣ ΥΓΕΙΑ

Επιμέλεια Σμάρω Βογιατζή

ΓΡΙΠΗ - ΝΕΟΣ ΙΟΣ Α (H1N1)

Πώς μολύνονται οι άνθρωποι

με τον Νέο Ιό Α;

Με τον ίδιο τρόπο όπως και στην εποχική γρίπη: μέσω σταγονιδίων από ασθενή που βήχει (σάλιο) ή φτερνίζεται ή που μιλάει. Αν τα σταγονίδια αυτά εγκατασταθούν σε κάποια επιφάνεια και τις ακουμπήσει κάποιο υγιές άτομο και στην συνέχεια φέρει τα χέρια του στην μύτη, το στόμα, τα μάτια κτλ, τότε λάβει τον ιό. Άλλα αντικείμενα που περιέχουν τους ιούς είναι τα περιττώματα, το αίμα και τα σωματικά υγρά.

Αν το μικρόβιο φτάσει στους πνεύμονες τότε προκαλεί πνευμονία που μπορεί να είναι και θανατηφόρα.

Τα συμπτώματα της γρίπης του νέου ιού Α (H1N1):

Η γρίπη από τον Νέο Ιό Α (H1N1) ή αλλιώς γνωστή ως Γρίπη των χοίρων ή στα αγγλικά **influenza A (H1N1)**, έχει συμπτώματα παρόμοια με αυτά της εποχικής γρίπης. Δηλαδή:

- Λιφνίδια έναρξη πυρετού
- Πονοκέφαλος
- Αδυναμία
- Βήχας (συνήθως ξηρός)
- Πονόλαιμος
- Καταρροή και ρινική συμφόρηση
- Πόνος στους μυς και στα μάτια
- Ρίγη, διάρροια, ναυτία και εμετοί.
- Κόκκινα μάτια, δέρμα, στόμα, λαιμός και μύτη.

Το κοινό κρυολόγημα έχει τα ίδια συμπτώματα στα αρχικά στάδια, αλλά τα συμπτώματα της γρίπης ξεκινούν απότομα και είναι πιο σοβαρά.

Πώς μπορώ να προστατευτώ από την γρίπη ακόμα και αν πρόκειται για τον νέο ιό Α;

1. Αποφεύγουμε τις στενές επαφές με άτομα που έχουν ασθενήσει ή που τα βλέπεται άρρωστα (συμπτώματα στο αναπνευστικό).
2. Αποφυγή συνωστισμού.
3. Το προσεκτικό συχνό πλύσιμο των χεριών με ζεστό νερό και σαπούνι ή καθαρισμός των χεριών με αλκοολούχο διάλυμα ή με απολυμαντικά διαλύματα που υπάρχουν στην αγορά για αυτό τον σκοπό.
4. Μην ακουμπάτε με τα χέρια σας τα μάτια σας, την μύτη σας, το στόμα σας ή αντικείμενα που

εισάγεται σε αυτά, άμα δεν είστε βέβαιοι πως είναι απολύτως καθαρά και έχουν απολυμανθεί.
5. Σοβαρή και επίσημη ενημέρωση για τις τελευταίες εξελίξεις.

Αν νοσήσω τι πρέπει να κάνω;

Κρατείστε την ψυχραιμία σας, δεν είναι θανατηφόρος ιός απλώς χρειάζεται ειδική περίθαλψη ώστε να μην προκληθεί πνευμονία. Κρατείστε αποστάσεις από όλους. Μπείτε σε εθελοντική καραντίνα ακόμα και πριν σας επισκεφτεί κάποιος ειδικός. Φορέστε κάποιο μαντήλι για να μην μεταδώσετε εύκολα σταγονίδια στο χώρο σας. Επικοινωνήστε με τους ειδικούς.

Όπως και σε κάθε άλλη γρίπη, μέχρι να καταφθάσει βοήθεια:

- Ανάπαιση
- Λήψη άφθονης ποσότητας υγρών
- Λήψη βιταμίνης C και D μέσω τροφών ή συμπληρωμάτων
- Αποφυγή καπνού και αλκοολούχων
- Φάρμακα για ανακούφιση από τα συμπτώματα

Για να θεωρηθεί ένα νέο κρούσμα από τον Νέο Ιό Α θα πρέπει ο ασθενείς να έχει:

Καταρχήν τα συμπτώματα μπορούν να εμφανιστούν και 7 ημέρες αργότερα από τότε που είχα μια «επικίνδυνη επαφή». Τα συμπτώματα αυτά είναι: πυρετός πάνω από 38C ΚΑΙ συμπτώματα

Η συνέχεια στη σελ. 40

ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ

ΑΠ' ΤΑ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΙΚΑ ΑΓΑΠΗΜΑΤΑ

Του καθηγητού Λάμπρου Μπενοβία

ΧΡΟΜΙΑΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΙΑΡΗ

Θαύμαζα όλο το θέατρο
της τολμηρής μας φύσης
σινάμα κάθε αθέατο
της νοητής μας λήσης

Σκέφθηκα τον θεάνθρωπο
που κυριαρχεί στον χρόνο
και είδα έναν άνθρωπο
να υπερβατά με νόνο

Σ' ένα στενό αεροστάτεντο
σ' ένα μικρό σκάκι
κάθισε με ύφος λατρευτό
γυρίζοντας την ωλάτη

Τον έβλεπα σαν φίλος του
και τον 'μοιαζα αναλόγως
όταν τον βίον ο μύθος του
γινόταν ωλέριος λόγος

Κι είχα τι να 'χει ο άνθρωπος
κι έτσι φονάει μόνος
αυτός ο θεάνθρωπος
γεννιέται ως θείος νόμος!

Εγείρα το παράθυρο
και δεν κοιτούσα διόλου
το φως που μες στο σύθαμμο
γινόταν τον συνόλου!

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΑ ΠΑΙΖΟΓΕΛΩΝΤΑΣ

Στον Καίρον τα δραμάκια
ωαλιοφτωχογειτονιάς
τρέχουν τ' άσπλερα παιδάκια
παίζουν μ' όνειρα γενιάς

Ποιος να ξέρει τι γυρεύουν
στον κοσμάκη τις γυνιές
κι αντηκούν καθώς χορεύουν
οι φωνές τους οι αγνές

Νάναι γήτημα ερώτων
τα τραγούδια τους αυτά
ή μας δείκνουν των ανθρώπων
κάποια βάσανα φρικτά;

Μάλλον είναι θέμα αγάπης
τα τραγούδια τους αυτά
μέσα σε ζωή αωάτης
με προβλήματα καντά...

ΡΕΜΒΑΖΟΝΤΑΣ ΑΠ' ΤΑ ΜΟΥΡΑΓΙΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΜΑΥΑΓΙΑ
Καράβια βουλιαγμένα
άδεια βολημένα
στους βουβούς θινούς...

Κρέμα τα καράβια
που αφύρισαν θράδια
και θια δεν τ' ακούς...

Λες και πήραν μαζί τους
έρωτες ζωής τους
μ' όσα ψάχνει ο νους...

ΧΑΖΕΥΟΝΤΑΣ ΣΟΥΖΑ ΣΕ ΜΙΑ ΧΑΒΟΥΖΑ

(Εμπνευσμένο από ιστορικά
βανανσουργήματα πριν και μετά το 1922)

Σκλάβους φνίχουν σε χαβούζα
με ωληγές που αιμορραγούν
μιας βουβής βγάζουν τη μωλονίτσα
κι οι σφαγείς βιαιοπραγούν

Κεφαλές μες στη χαβούζα
ρίχνουν και τις κατορρούν
κι όσοι στέκουν γύρω σούζα
αφ' το φόβο τους ικχιούν

Ρατικούς θάβουν στο κήμα
μες στο λάκκο δεν κωρούν
κάποιοι μ' ανοικτό το στόμα
βλέθουν, κλαίνε κι αωορούν

ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΚΟ ΣΚΙΤΣΑΡΙΣΜΑ

τον εκπαιδευτικού Συμβούλου
ΓΡΗΓΟΡΗ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ

Δια δίδασκαλίες
προς κράσεις αβρές
δρέψει όνκολίες
με φράσεις αβρές

Ζητά ρίξες όντων
προς ζωές ειρμών
κοιτά οριζόντων
ροές των οντων

Προς άδιντες θέες
των κύριων χρησμών
προσδίδει ιδέες
καίρων ορισμών

ΤΕΛΕΤΗ ΑΓΙΑΣΜΟΥ 2009

Γράφει ο Ιωάννης Σταυρόπουλος

Σ τις 3 Οκτωβρίου 2009 πραγματοποιήθηκε ο καθιερωμένος Αγιασμός για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς της Αμπετείου και της Αχιλλοπουλείου Σχολής. Στη σεμνή τελετή χοροστάτησε ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραϊθούς κ. Δαμιανός καθώς και ο Πατέρας Ισίδωρος. Ο Σεβασμιότατος κ. Δαμιανός με πατρικά λόγια αγάπης ευχήθηκε στους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς καλή χρονιά. Παρευρέθηκαν και χαιρέτησαν ευχόμενοι καλή χρονιά ο Επιτετραμμένος της Ελληνικής Πρεσβείας κ. Ζεβελάκης, ο Αντιπρόεδρος της Ε.Κ.Κ., και προϊστάμενος των Εκπαιδευτηρίων κ. Βαδής, η Διευθύντρια της Αχιλλοπουλείου Σχολής κα Τσέτσιλα και ο Αν. Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής κ. Σταυρόπουλος. Παρευρέθηκαν ακόμη ο π. Αρσένιος από τη Μονή της Ραϊθούς, η κα Σπρίνγκ από το Γεν. Προξενείο, ο κ. Μαυρομάτης από την Εφορεία των εκπαιδευτηρίων, ο Αρχισυντάκτης του Κάδμου κ. Γρ. Παπαφωτίου, ο κ. Καζαμίας αναπληρωτής Έφορος Προσκόπων, ο κ. Βαγιωνίτης Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και κηδεμόνων Αχιλλοπουλείου καθώς και πλήθος παροίκων.

Photo Ιωάννης Σταυρόπουλος

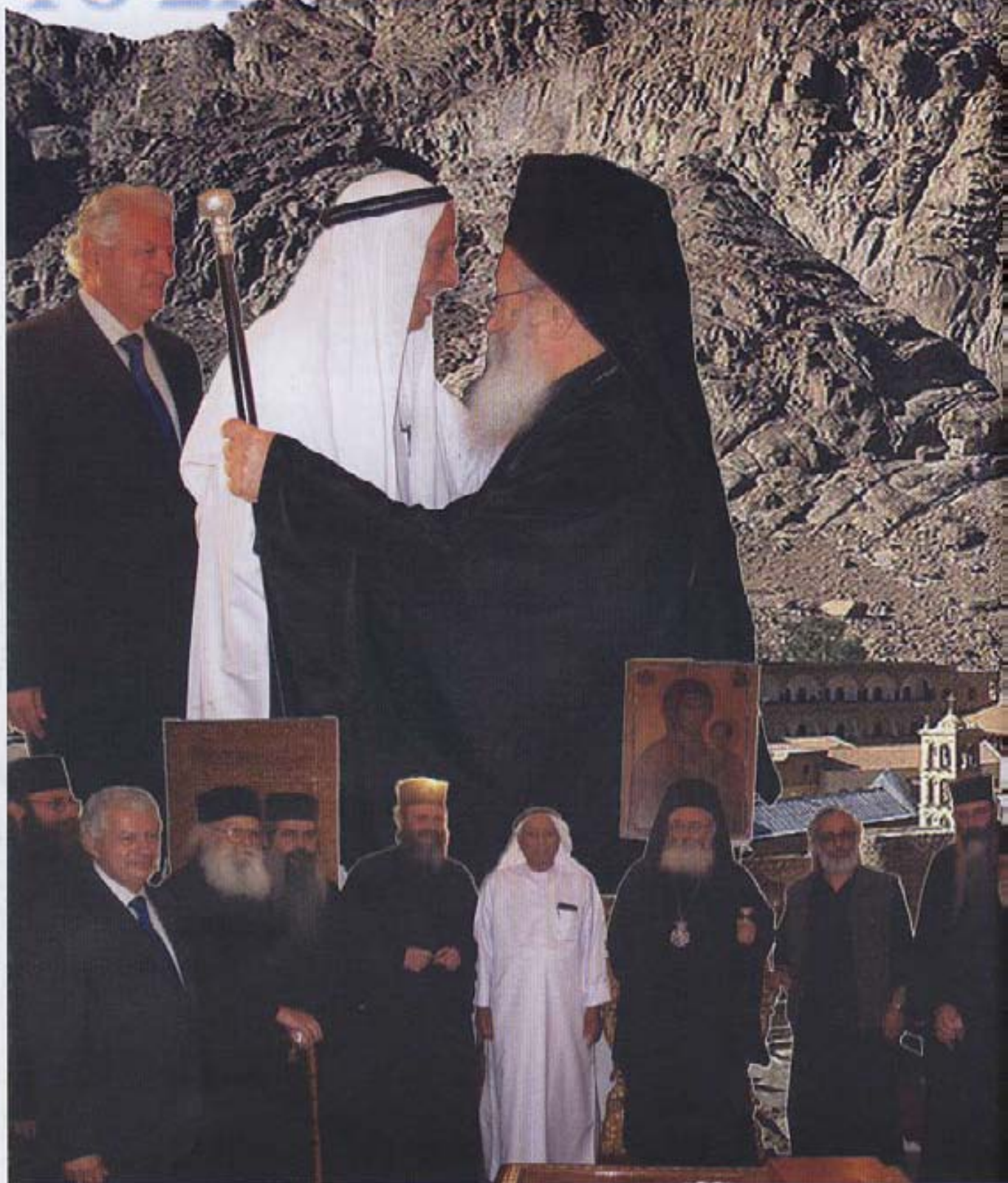
A photograph showing a group of men seated at a long table covered with a red cloth. The table is set with water bottles, glasses, and a centerpiece of white and red flowers. The men are dressed in formal attire, including suits and a clerical habit. One man on the right is speaking into a microphone. The background is a plain wall.

A photograph showing three men seated at a table during a press conference. The man on the left is wearing a dark suit and a light blue shirt. The man in the center is wearing a dark suit, a white shirt, and a dark tie. The man on the right is wearing a dark suit, a white shirt, and a yellow tie. They are all looking towards the camera. There are several microphones and glasses on the table in front of them.

[illegible]

ΤΟ ΣΙΝΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΛΕΞΙΔΕΣ

Την Τετάρτη 20-5-2009 αφίχθη 11μελής αντιπροσωπεία του Κέντρου Γκόμαα Ελ Μάγκεντ για τον πολιτισμό και την παράδοση του Ντουμπάι στο Σάρμ Ελ Σείχ, όπου τους υποδέχθηκαν ο πατέρας Ιωάννης Μεταξάς και ο κ. Νικόλαος Βαδής εκ μέρους της Ι. Μ. Σινά. Την άλλη μέρα 21-5-2009 η αντιπροσωπεία, προεδρεύοντας του Σείχη κ. Γκόμαα Ελ Μάγκεντ έφθασε στις 11 π.μ. στην Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης Σινά, όπου τους υποδέχθηκε ο Συμβασιλευτάτος Αρχιεπίσκοπος Σινά κ. Δαμιανός, η Ιερά Σύναξη και αρκετοί Πατέρες. Μετά την υποδοχή έγινε ανταλλαγή δώρων, υπεγράφη 5ετές πρωτόκολλο συνεργασίας που αφορά τα αντίγραφα της ψηφιοποίησης χειρογράφων της βιβλιοθήκης της Μονής και έγινε ξενάγηση στους χώρους της Μονής. Μετά το γεύμα που προσέφερε ο Αρχιεπίσκοπος στην αντιπροσωπεία του Ντουμπάι ο Σείχης και η συνοδεία του αναχώρησαν για το Σάρμ Ελ Σείχ.

ΣΧΟΛΙΟ

Το Σινά πρωτοπορεί στην πορεία της Εκκλησίας στην Σιναϊτική χερσόνησο, σαν φάρος στέλνει τις ακτίνες του στην Οικουμενικότητα. Αυτή τη φορά ήταν το Ντουμπάι την άλλη τα Εμιράτα κ.ο.κ. Το σχόλιο αυτό αφορά έναν και μόνον Ιεράρχη, που αρπάζει και ποσ εμφανίζεται ή ακούγεται. Ο Αρχιεπίσκοπος Δαμιανός, ακούραστος, αγωνίζεται για το πνευματικό πάνθεο των λαών. Εξάλλου είναι γνωστό ότι εδώ και αιώνες ημερήσιος κάρτα είναι Σιναϊκός. Αυτά τα λίγα λένε πολλά. Σφραγισμένος και αδιάπη προς τον φωτισμένο Ιεράρχη είναι αυτά που απολαμβάνει και τον κάνουν ευτυχή.

